

குருவாசகம் புத்தகம்

'பதினெண்சித்தர்கள் அருளிய குருவாசகம்' என்ற தலைப்பிட்ட புத்தகம் குருதேவர் அவர்களின் பிறந்த நாளை ஒட்டி அக்டோபர் 2013இல் வெளியிடப்பட்டது. இதேபோல் 'சித்தர்நெறி வாசகம்' என்ற தலைப்பிட்ட புத்தகமும் அதே சமயத்தில் வெளியிடப் பட்டது.

உள்ளுறை

1. பதிப்புரை
2. நூன்முகம்
3. Preface
4. குருவாசகம் முதல் பகுதி
5. திருவாசகம்
6. தருவாசகம்

பதிப்புரையில் உள்ள குருதேவரின் சிந்தனைகளில் சில துளிகள்

எவ்வளவோ தொலைவில் உள்ள கதிரவனிடமிருந்து நிலவு ஒளியைப் பெற்று நெடுந் தொலைவில் உள்ள நிலத்தின் மீது பிரதிபலித்துப் போற்றுதலுக்கும் புகழுக்கும் உரியதாக விளங்குகின்றது. அதைப் போலவே, பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த பேரறிவாளர்களிடம் இருந்து அறிவுக் கருத்துக் கற்றைகளைப் பெற்று ஒளிர் விட்டுப் பேரறிவாளர்கள் உருவாகிடல் வேண்டும். அறிவியலில் ஆசானாகவும், வழிகாட்டியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியவன் தன்னருகில் இருக்க வேண்டும் என்பதும் இல்லை. தான் வாழுகின்ற காலத்தில் வாழ வேண்டும் என்பதும் இல்லை.

நாகரிகமும் பண்பாடும் மாறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதுதான் வளர்ச்சியையும், வளத்தையும் வலிவையும் காட்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தின் நாகரீகம் இதுதான், பண்பாடு இதுதான் என்று வரையறுத்து முடிவு செய்து விட்டால் பிறகு அது நாகரீகச் (Civilized) சமுதாயமும் இல்லை. அதன் வளர்ச்சி குன்றி, வளம் வற்றி, வலிவு நலிவுற்று விடும். அதை அநாகரீகச் (Uncivilized) சமுதாயம் என்றுதான் அழைக்க வேண்டும்.

ஒரு மனிதன் எப்பொழுதும் தன்னை மாற்றிக் கொண்டே வாழ முற்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவன் வளர்ச்சியும், வளமும், வலிவும், பொலிவும் பெற்று வையத்தின் வழிகாட்டியாக விளங்கிட முடியும். அப்படி யில்லாமல் திட்டவாட்டமான பழக்க வழக்கங்களுக்கும், கொள்கைகளுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும் ஆட்பட்டவனாக வாழும் மனிதன் அடிமையாகி முடிவில்லாத பாழ்பட்ட வாழ்வை வாழ்ந்து விட்டுச் சென்றிடுவான்.

புண்பட்டுப் படுக்கையில் படுத்திருப்பவன் எவ்வளவு வீரமொழிகள் சொன்னாலும் அதைப் 'புலம்பல்' என்றுதான் சொல்லுவார்கள். ஆனால், அவனே புண் ஆறி வடுப்பட்ட பிறகு சொல்லுவானேயானால் 'அடிபட்ட புலி உறுமுகின்றது; எப்படியும் பழி தீர்த்துவிடும்; அவன் உண்மை வீரன். பழிக்குப் பழி வாங்காமல் நிறைவு கொள்ளமாட்டான்' என்று சொல்லுவார்கள்.

புலி பசுமையான புல் தரைகளில் படுத்துக் கொண்டு புல்லை நாவால் நக்கிக் கொண்டும், புல்லைக் கடித்துத் துப்பிக் கொண்டும் இருக்கும். அதைக் கண்டு புலி புல் தின்கிறது என்று கூறிவிடக் கூடாது. புலி ஏதோ ஒன்றிற்குக் குறிபார்த்துப் பதுங்கிப் படுத்திருக்கிறது. வேட்டை உணவை நினைத்துப் பல் குறுகுறுப்பதால் அக் குறுகுறுப்பைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகவே புல்லைக் கடித்துத் துப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. குடிக்கப் போகும் பச்சை இரத்தத்தை எண்ணி நாக்கு மிகுதியாக வறட்சி அடையாமல் இருப்பதற்காகவே புல்லில் உள்ள நீர்த் திவலைகளை நக்குகின்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தேவையில்லாத, பயனில்லாத, விருப்பமில்லாத சூழ்நிலையில் தொடர்ந்து வாழக் கூடிய எந்த மனிதனும் விரைவில் தனது புத்துணர்ச்சியையும், புதுமைக் கண்ணோட்டத்தையும், புரட்சித் திட்டத்தையும் புதைகுழிக்கு அனுப்பி விட்டுப் புலம்பித் தவித்திடுவான். அவன் போர்க் களத்திலிருந்து புறமுதுகிட்டு ஓடிடும் கோழையினும் கேலிக்குரியவனாவான். அவன் பெற்றிடும் மதிப்பும், மகிழ்ச்சியும், மனநிறைவும் போலித்தன்மைகள் உடையனவாகிடும்.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலநகல்: 2013 அக்டோபரில் பதிப்பித்த 'குருவாசகம்' என்ற புத்தகம்//

நூன்முகம்

தவத்திரு, வேள்வித்திரு, மறைத்திரு, மந்தரமுர்த்தி, ஆத்தாள் அமளிகை, கொற்றவை
இருக்கை, பராசத்தி திருவடி, இராசிவட்ட நிறைவுடையார், அரசயோகி, பன்னிரண்டாவது
பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் கருவூரர்

தமிழினப் பெருமக்களே!

நம் இனத்தின் தொன்மைமிகு வரலாறும், பண்பாடும், நாகரிகமும், இலக்கியமும், கலையும், சமுதாயமும், அரசியலும், சமயமும், ... பிறவும் காலக் கணக்கீட்டு முறைப்படி குறிக்கப் பட்டுள்ள எண்ணற்ற நூல்களைத் தொகுத்து வைத்திட்ட அரும்பெரும் பணியினை ஆற்றிட்ட பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகாசன்னிதானம், சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்களை மீண்டும் நம் இனம் நினைவு கூர்ந்திடச் செய்யும் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளேன் நான்.

பயிற்சிக்குரிய பதினெட்டாண்டுகளையும், முயற்சிக்குரிய பதினெட்டாண்டுகளையும் முறையே கழித்திட்ட நான் பதினெண்சித்தர் பீடத்திற்குரிய கடமைகளை ஆற்றத் துவங்கி உள்ளேன். ஆர்வமுள்ளவர்களின் ஆதரவுகளை வேண்டுகிறேன்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டியவரும், கங்கை கொண்ட சோழபுரக் கோயில் கட்டும் பணியைத் துவக்கிக் கருவறையை நிறுவியவரும், பொதிகை மலையிலிருந்து தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கருவறைக்குரிய சத்திலிங்கத்தையும், கங்கை கொண்ட சோழபுரக் கோயில் கருவறைக்குரிய சிவலிங்கத்தையும் கொண்டு வந்தவரும், நாற்பத்தெட்டு மண்டலப் படிகளான (நவக்கிரகங்கள்) ஒன்பது கோள்கள், (பன்னிரண்டு இராசிகள்) பன்னிரண்டு நிலைகள், (இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்) இருபத்தேழு விண்மீன்கள் ஆகியவற்றிற்குக் கோயில் கட்டும் திட்டங்களைத் தீட்டியவரும், பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் (கி.பி.785-கி.பி.1040) தந்தையுமான சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள் தொகுத்து வைத்த நூல்கள் 1877, அவர் எழுதியவை 300, அவர் மகன் கருவூர்த் தேவர் எழுதிய நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள், அவர் பேரன் திருமாளிகைத் தேவர் எழுதிய நூறு நூல்கள், இவர்கள் வழிவந்தோர் எழுதிய நூல்களில் கிடைத்துள்ள நூறு நூல்கள், சிதைந்து கிடக்கும் சில நூறு நூல்கள், ... முதலிய இன்ன பிற அனைத்தும் அச்சேறி வெளிவர உள்ளன. சமயச் சட்டத்திட்டங்களையும், கட்டுப்பாடுகளையும் மீறாமல் இவைகளைப் பல பகுதிகளாக வெளியிட முயல்கிறேன் நான்.

ஏனெனில்,

'குருபாரம்பரியம் முழுதும் பாரம்பரியம் அற்றோர்க்குக் கூறியவர், பித்தம் தெளியார்'

'குருபாரம்பரியம் முழுதும் பாரம்பரியம் இன்றிக் கேட்டவர் சித்தம் தெளியார்'

'குருவாணை மீறிக் குருபாரம்பரியம் முழுதும் வெளியிட்டால் ஆயிரம் காராம் பசுக்களைக் கொன்ற பாவமும், ஆவின் முலையறுத்த பாவமும் வந்து சேரும்'

என்றிப்படிப் பல அச்சுறுத்தல் வாசகங்கள் குருபாரம்பரியத்தில் உள்ளன.

எனவே, 'முழுதும் வெளியிடாமல் சிலவற்றை மறைத்து எஞ்சியதை வெளியிடலாம்' என்று எண்ணித் திருவுள ஒப்புதலும் பெற்றுப் பணியினைத் துவக்கியுள்ளேன் நான். இன்றைக்குத் தமிழரின் சமய, அரசியல், சமுதாயக் கொள்கைகளாகவும், கோட்பாடுகளாகவும் கருதப் படுவனவற்றுள் பலவற்றைப் பதினெண்சித்தர்கள் மாற்றியும்,

மறுத்தும் கூறுவது போல குருவாசகங்கள் உள்ளன. ஆனால், சங்க இலக்கியங்கள் சான்றுடன் விளக்கும் அரசியல், சமய, சமுதாயக் கொள்கைகள் அனைத்தும் பதினெண்சித்தர்கள் வகுத்தவையாகவே உள்ளன என்பதை எனது ஆராய்ச்சிப் பணியால் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளேன் நான்.

சித்தர்களின் நூல்களில்,

வேதங்கள் நான்கு: (1) இருடி வேதம், (2) அசுர வேதம், (3) யாம வேதம், (4) அதர்வான வேதம் [இவற்றைத் தழுவின ஆரியர்கள் ரிக், யசுர், சாம, அதர்வண வேதங்களை வகுத்தனர்.]

முறைகள் நான்கு: (1) தொழுகை முறை, (2) அழுகை முறை, (3) எள்ளல் முறை, (4) ஏசல் முறை.

நெறிகள் நான்கு: (1) கும்பிடுதல், (2) பூசை செய்தல், (3) வழிபாடு செய்தல், (4) வேண்டுகல் செய்தல்.

மறைகள் நான்கு: பதினெண்சித்தர்களின் விந்துவழி வாரிசுகள் அன்றிப் பிறர் அறியக் கூடாதது.

ஆனால், பதினெண்சித்தர்களின் விந்துவழி வாரிசுகளிடம் பணிபுரிந்து குருவழி வாரிசுகளாக உருவாகின்றவர்களுக்கு மட்டும் இட்டும், தொட்டும், சுட்டியும் விளக்கப் பட்டு வருபவை. எனவே, இம் மறைகளின் பெயர்களைக் கூடக் குறிப்பிட இயலாதவனாக உள்ளேன்.

'சித்த மருத்துவம்', 'சித்தர் மருத்துவம்' என்ற இருபெரும் பகுப்புகள் பற்றியும்; அரிய பல மருந்துகள் பற்றியும் சித்தர்களின் நூல்களால் அறியலாம்.

வான நூல், ஓவிய நூல், கறா நூல், களவு நூல், போக நூல், யோக நூல், கூவ நூல், மட நூல், கருவறைச் சாத்திரம், வர்ம சாத்திரம், சிற்ப சாத்திரம், அங்கவியல் (சாமுத்திரிகா இலட்சணம்), ஐந்திரம் (பஞ்சாங்கம்), ... முதலிய நூல்கள் தமிழர்கள் அறிவியல் துறையில் அடைந்திட்ட ஒப்பரிய நிலைகளை விளக்க வல்லவை.

கடவுட் கலைகள், தெய்வீகக் கலைகள், பேய்க் கலைகள், ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு, ... முதலியவை தமிழர்கள் கலைத் துறையில் அடைந்திட்ட ஒப்பரிய நிலைகளை விளக்க வல்லவை.

இப்படித் தமிழினத்தின் அருமை பெருமை, அருந்திறல் முதலிய அனைத்தையும் விளக்க வல்ல சான்றுகளும், ஊன்றுகளும் தொடர்ந்து மண்மூடிய புதையல்களாக நிலவறைக் கருவூலங்களாக, மலைமுகட்டுச் சந்தனமாக, ... இருக்கின்ற நிலைகள் என்று மாறுமோ?!

தமிழினத்தின் விழிச்சியும், எழுச்சியும் பலமுறை நிகழ்ந்தும் நிலையான செழிச்சி ஏற்படாமல் போனது வியப்பாகவும், வேதனையாகவுமே உள்ளது. எனவேதான் உலக அரங்கில் தமிழினம் பற்றிய உண்மைச் செய்திகள் நிலையான இடம் பெறத் தக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. இதில், அரசியல் இயக்க மாறுபாடுகளோ, சமய வேறுபாடுகளோ, சாதிப் பூசல்களோ உட்புகுந்து விடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதாலேயே பொறுமையாகவும், சிறுசிறு முயற்சிகளாகவும் இம்மாபெரும் பணி பிறப்பெடுத்து வருகிறது.

என்னைக் காட்டிலும் என் பணிகள் எண்ணற்ற கோடி மடங்கு பெரியவை,
உயர்ந்தவை, சிறந்தவை, ... என்பதால் அனைவரின் ஆதரவையும் இறையருளால்
நாடுகின்றேன்.

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம்
அன்பே சிவம்!
தென்னாடுடைய சீவனே போற்றி!

அன்பு சித்தர்
12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
அரசயோகிக் கருவூரர்.

//உண்மை நகல்//
//இதன் மூலம்: 2013 அக்டோபரில் பதிப்பித்த 'குருவாசகம்' என்ற புத்தகம்//

Preface

His Holiness Gurumahaa sannidhaanam
Siddhar Karu Ooraar,
(Dr) P.Krishnamurthy, M.A., (Ph.D.)
12th Pathinen Siddhar peedaathipathi

My Dear brothers and sisters,

I like to say few words on my attempts and aims. I cordially invite your supports.

... It is clear that the Tamils' history of the language, literature and religion have not yet gained ethical and ethnical values.

... On account of these defests, "The Social History" and "The Political History" of the Tamils are kept as incomplete and unaccountable. That is to say, the history of the Tamils exist as a myth and fantastic fairy tale. So much so, it has full of irrationalistic and unbelievable data. So, to throw a torch of light in the complete darkness of the history of the Tamils needs enormous labour and pain.

I have undertaken the great Himalayan efforts, since I am having a quite a lot of recorded historical data of the Tamils and the Tamilnadu. And I hope by the grace of God, I will fulfill my attempt and aim. It will quench the thirst of knowledge of great scholars all over the sphere.

Yours in God,

Anbu Siddhar

(signature)

4-7-1977இல் குருதேவர் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்களால் எழுதப்பட்டது என்ற குறிப்பு காணப்படுகின்றது.

குருவாசகம் - முதற்பகுதி

1. அன்றாட வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளிலும் கூட அளவுக்கதிகமாக ஆரியக் கற்பனைகளும், கருத்துக்களும் ஆட்சி செய்வதால்; பாடி மகிழத் திருவாசகம் இருப்பது போல், படித்துப் பயன்படுத்தி மகிழ்ந்திடக் குருவாசகம் பிறப்பிக்கப் படுகின்றது.

2. அண்டப் பெருவெளியில் உள்ள ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் மண்ணுலகம் இருப்பது போலவே, இம்மண்ணுலகமும் வான், வளி, நெருப்பு, நீர், மண் எனும் ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் உருவாயிற்று.

3. ஐம்பூதக் குழம்பு இடைவிடாத பெரு நெருப்பாகவும், ஒளிமிகு சுடராகவும் திகழ்வதே கதிரவன். இக் கதிரவனே அனைத்துக்கும் மூலமாகவும், முதலாகவும் இருப்பதால் ஆண் தன்மை மிக்கவனென்றும், ஆரம்பமாக உள்ளவனென்றும் பொருள்பட ஆதவன் எனும் பெயர் பெற்றான்.

4. இந்த ஆதவனின் சிதைந்த, குளிர்ந்த வடிவங்களே கோள்களாக, மீன்களாக, நிலவுகளாக உலவுகின்றன. ஆதவனின் சிதைந்த வடிவங்கள் மேலும் மேலும் சிதைதலோ! அன்றிப் பல சிதைந்த வடிவங்கள் ஒன்று சேர்ந்து மிகப்பெரிய வடிவமாக உருவாதலோ அடிக்கடி நிகழக் கூடிய ஒன்றே. இந்த இயற்கை நிகழ்ச்சிகளின் இயக்கமாக இருக்கும் பேராற்றல் இறைமையாகும்.

5. இறைமை கல், மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, பயிர்கள், உயிர்கள், ... முதலியவற்றுள் குறிப்பிட்ட அளவு தேங்கும் போது, அவையெல்லாம் அழியாப் பெருநிலை பெற்று, வழிபாட்டுக்குரிய செழிப்பும், வாலிப்பும் பெறுகின்றன. அதனாலேயே இறைமை தேங்கப் பெற்ற கல், மண், நீர்நிலை, நெருப்பு, காற்று, பயிர்கள், உயிர்கள், ... முதலிய அனைத்தும் வேறுபாடின்றி வழிபடப் படுகின்றன. இதனையே, 'இறைமை எங்கும் பரந்து விரிந்து நீக்கமற நிறைந்த ஒன்று' என்று பதினெண்சித்தர்கள் விளக்குகிறார்கள்.

6. கடவுள், தெய்வம், ஆண்டவர், தேவர், அமரர், கந்தர்வர், ... என்று பலவகைப் பட்ட வழிபடு தரமுடையார் இயற்கையாகத் தோன்றவும், மாறவும், மங்கவும், குறையவும், மறையவும் நேரிடுவர். காலங்கள் தோறும் வழிபடப் படுபவர்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் மாறிடும். ஆனால், பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகில் ஆயிரத்தெட்டுச் சிவாலயங்களையும், இருநூற்று நாற்பத்து மூன்று சத்தி பீடங்களையும், நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் என்றென்றும் நின்று நிலவுமாறு படைத்துள்ளதால் இறைமை என்றென்றும் இம்மண்ணுலகில் வற்றாத ஊற்றாக இருந்திடும்.

7. தனியொரு சத்தியால் இம்மண்ணுலகும், பயிர்வகைகளும், உயிர்வகைகளும் படைக்கப்பட்டு ஆளப்படுவதாகக் கருதப்படும் பைத்தியக்காரப் போக்கால் இறைமைத் தத்துவம் பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானதாகக் கருதப்பட்டு விடுகிறது. பருவமழைகளைப் போல இறைமையின் ஆற்றல் ஊற்றெடுக்கும் பயிர்களும், உயிர்களும் கால இடைவெளியிட்டுத் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும். அதனால், வழிபாடு வாழ்க்கைக்கு வழி பல செய்யும் என்று நம்பிச் செயல்படுவதை விடுத்து, வழிபடப் படுபவைகளை விழி பிதுங்க ஆராய்ச்சி செய்து பழியையும், அழிவையும் தேடிக் கொள்ளாதே.

8. அணுவிலிருந்து அனைத்தும் வளர்ந்தன. பயிர்களும், உயிர்களும் தோற்ற மாற்றங்களை ஏற்றுப் பெற்ற பல்வேறு வகைகளே உலகைச் சுவையும், சுறுசுறுப்பும் உடையதாகின. ஆவதும், மாறுவதும், தேய்வதும், தேறுவதும், ஓய்வதும், மாய்வதும், மறைவதும் இயற்கையின் செயல்களே. இவ்வியற்கையின் உயிர்நாடி இறைமை. இறைமை எனும் பேராற்றலைத் தன்னுள் பிறக்கச் செய்து, பிறந்ததைப் போற்றிப் பேணி வளர்த்து வலிவும், பொலிவும் பெறச் செய்து விட்டால் அனைத்தையும் அடக்கியாண்டிடலாம்.

9. நெருப்புக் கோளமாய் நெடிது நாளிருந்து பின்னே, பனிக்கோளமாய் நெடிது நாளிருந்து பின்னே, நீர்க்கோளமாய் நெடிது நாளிருந்து, பின்னே கல்மண் தோன்றிப் பாழிடமாய் நெடிது நாளிருந்து இறைமையணுக்கள் பருவத்தால் ஊற்றெடுக்கப் பயிர்களும், உயிர்களும் தோன்றின. இம்மண்ணுலகின் ஈசனே மணீசன். அவனே மணிதன், மண்ணில் பிறந்த மணிதன். மனத்தால் உயர்ந்ததால் மணிதன் ஆனான்.

10. இறைமையணு இடம் பெருதது எதுவும் இம்மண்ணுலகில் இல்லை. எனவே, எதையும் வழிபடலாம். வழிபடுகின்றவர்களின் தரத்திற்கும், திறத்திற்கும் ஏற்ப வழிபடப் படும் பொருளில் உள்ள இறைமையணுக்களில் குறிப்பிட்ட அளவு ஈர்த்துக் கொள்ளப் படுகிறது. இறைமை அணுக்களைப் பல பொருள்களிலிருந்து ஈர்த்துக் கொள்ளும் மணிதன் இறைமைத் தத்துவம் நிரம்பப் பெறுகிறான்.

11. கருவிலே திருவுடையாராய்ப் பண்டைய ஊழ்வினையும், கோள்களின் நிலையும், மீன்களின் பார்வையொளியும், பெற்றோரின் நல்வினையும் ஒருசேரப் பிறக்கும் குழந்தைகள் விரைந்து இறைமையணுக்களை அனைத்திடமிருந்தும் ஈர்த்து இறைமைத் தத்துவம் நிரம்பிச் சிறக்கின்றன. அதனால்தான் பத்தர்கள், பத்தியார்கள், புத்தர்கள், புத்தியார்கள், போத்தர்கள், போத்தியார்கள், முத்தர்கள், முத்தியார்கள், சீவன்முத்தர்கள், சீவன்முத்தியார்கள், அருவசித்தியார்கள், உருவசித்தியார்கள், அருவுருவ சித்தியார்கள், தேவகுமாரர்கள், தேவதூதர்கள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், அடியார்கள் என்று பதினெண்வகை அருளாளர்களும் மாறி மாறித் தோன்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் இறைமையெனும் பயிர் முளைக்கவும், தழைக்கவும், செழிக்கவும் செய்யும் பருவமழையைப் போன்றவர்கள். இவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாடுவது இறைமையை மதித்து வழிபடுவதாகும்.

12. 'பாவம்', 'புண்ணியம்' என்ற சொற்களால் மானுடர்களை அச்சுறுத்திச் சொல்லப்படும் சமயக் கருத்துக்கள் அனைத்துமே சிறுபிள்ளைக்குக் கூறப்படும் கற்பனைக் கதைகளாகும்.

13. சிற்பி சிலையைச் செதுக்குவது போல கடவுள் மனிதனை உருவாக்கினார் என்று கதை கூறிடுவது மனித அறிவுக்குச் சமயம் விடுக்கும் அறைகூவலாகும். இயற்கையின் தோற்ற மாற்ற வளர்ச்சியில் மனிதன் பிறந்தான். எல்லாப் பயிர்களுள்ளும் உயிர்களுள்ளும் இறைமையெனும் ஆற்றல் குடியிருப்பது போலவே மனிதனுள்ளும் இவ்வாற்றல் உள்ளது. மனிதன் தன் பகுத்தறிவால் இவ்வாற்றலைத் தெரிந்து, அறிந்து, புரிந்து, உணர்ந்து, தெளிந்து மேம்படுகின்றான்.

14. எல்லாக் கற்களும் நவரத்தினங்கள் போல் ஒளிர்வதில்லை. அதுபோல், எல்லா மனிதர்களும் இறைமைப் பேறு பெற்றுத் திருவருட் செல்வர்களாவதில்லை.

15. இரவும் பகலும் பிறவிக் குருடர்க்கு ஒன்றையாமாதல் போன்று, பிறப்பில் மரத்துப் போன மனமுடையோர்க்கு இறைமை இருப்பதும் இல்லாததும் ஒன்றே.

16. சமயத் தத்துவ வித்துக்கள் எல்லா மனிதரிடத்தும் முளைவிட்டுக் கிளைத்துச் செழித்து வளர்வதில்லை. மண்ணில் பல்வேறு வகையுண்டு என்பது போல மண்ணில்

பிறந்த மனிதர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மனதையுடைய மனிதர்களாக மாறாமல் மனதைப் பெற்றும் பெருத மனிதர்களாகவே வாழ்வதே இதற்குக் காரணம்.

17. மண்ணில் பலவகை, நீரில் பலவகை, பயிரில் பலவகை என்றிருப்பது போல உயிரிலும் பலவகையுண்டு. உயிர் இறப்பதில்லை, உடல் அழிகின்றது. உயிர் தன் விருப்பத்திற்கும் முயற்சிக்கும் ஏற்ப எண்ணற்ற வகையான உயிரினங்களாகப் பிறந்து கொண்டே இருக்கும். இறைமைத் தத்துவம் நிறையப் பெற்ற உயிர்கள் ஆலயங்களிலோ, பீடங்களிலோ, கோயில்களிலோ, திருப்பதிகளிலோ, பாழிகளிலோ, மாடங்களிலோ, அமளிகைகளிலோ, இருக்கைகளிலோ, திருவடிகளிலோ, ... தங்கி மனிதர்களை மனிதர்களாக மாற்றும் பணியில் ஈடுபடுகின்றன.

18. ஆதியில் இம்மண்ணுலகல் முழுதும் அலைந்து திரிந்து ஆய்வுகள் நிகழ்த்திப் பதினெண்சித்தர்கள் படைத்திட்ட வழிபாட்டு நிலையங்களன்றி வேறொரு புதிய வழிபாட்டு நிலையம் என்றைக்குமே தோன்றி அருளுற்றுகிட முடியாது. மரப்பாவை எவ்வளவு எழில் மிக்கதாயிருப்பினும் மணமுடித்து வாழுவதற்குப் பயன்படாது என்பது போல், பதினெண்சித்தர்கள் படைக்காத வழிபாட்டு நிலையம் எவ்வளவு எழில் பெற்றிருப்பினும், அருளுற்றுகி மக்களின் வேட்கைகளைத் தணிக்காது.

19. 'சொர்க்கம்', 'நரகம்' என்பவை சமயத்தை வலிமையாக்கப் பயன்பட்ட அளவுக்குச் சமயத்தை நலிவடையச் செய்யவும் பயன்பட்டுள்ளன.

20. இறைமை எனும் ஆற்றல் மானுட வடிவில் செயல்படுவதாகக் கருதுவது மனித அறிவின் எல்லையைக் குறிக்கிறது. இறைமையெனும் ஆற்றல் எல்லா வடிவங்களிலும் செயல்படுகின்றது என்ற கருத்து பதினெண்சித்தர்களின் அளப்பரிய நிலைகளை விளக்குகிறது.

21. மனிதன் பிறரைத் துன்புறுத்தாமல், வஞ்சிக்காமல், ஏமாற்றாமல், அடிமைப்படுத்தாமல் வாழ்வதே இறைமைத் தன்மை பெறுவதற்குரிய சிறந்த வழிகள்.

22. பொய் பேசாமலும், புறங்கூறாமலும், பொருமைப் படாமலும், பொல்லாங்கு செய்யாமலும் வாழுகின்ற மனிதனே இறைமைக்குச் சிறந்த வழிபாடுகளைச் செய்பவனாகின்றான்.

23. ஏழையும் செல்வனும் இறைமையின் விருப்பத்தால் உருவாக்கப் பட்டவர்கள் அல்ல. உலகியலும், வாழ்வியலும் இரு கையாகப் பெற்றவர்கள் உருவாக்கிக் கொள்ளும் நிலையே ஏழ்மை, செல்வம்.

24. நோய்களும், பேய்களும் துன்புறுத்துவது இறைமையின் ஆணையால் அல்ல. தூய்மையும் வாய்மையும் பொய்க்கும்படி வாழ்பவர்களின் வாரிசுகளே நோய்களுக்கும், பேய்களுக்கும் விளையாட்டுப் பொருள்கள் ஆகின்றார்கள்.

25. உடலுக்கு வரும் நோய்க்கே மருத்துவர்களால் மருந்து கண்டு முழு வெற்றி பெற முடியவில்லை என்ற போது; உயிர்க்கு வரும் நோய்க்கும் மருத்துவம் ஏது? மருந்து ஏது? இறைமையை நினைத்து அழுது தொழுதால் அன்றி வேறு வழியில் தீரா நோயும் பேயும் அகன்றிட முடியாது.

26. வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் தன்னம்பிக்கையும் உழைப்பும் மட்டும் பொறுப்பல்ல; எங்கும் நிறைந்து அனைத்து இயக்கத்துள்ளும் நிறைந்துள்ள இறைமையே பொறுப்பாகும்.

27. இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் ஏற்றுத் தாங்கி வாழும் வாழ்க்கையே மனித வாழ்க்கை. இதில் துறுதுறுப்பும் துவண்டு விடுவதும் இறைமையிடம் கொள்ளும் பற்றாலும்

பத்தியாலும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டு அமைதியாக ஓடும் சிற்றோடையின் நீர்ப்போக்கு போல் ஆக்கப் படுதலே சிறந்தது.

28. இறைமையிடம் நம்பிக்கை வைப்பதாலும், பத்தி செலுத்துவதாலும் மட்டுமே எல்லாச் செல்வங்களையும், செல்வாக்குகளையும் பெற்று விட முடியும் என்பது அறியாமையே. அரிசியும் பருப்பும் அப்படியே பலகாரமாக மாறுவதில்லை. இரண்டையும் அரைத்துப் பக்குவப்படுத்திச் சூட்டெடுத்தால்தான் பலகாரம் கிடைக்கும். அதுபோல் இறைமையிடம் கொண்ட நம்பிக்கையையும், செலுத்தும் பத்தியையும் வாழ்விடைச் செயலாக்கி உலகியலில் பயன்படுத்தினால்தான் செல்வங்களையும், செல்வாக்குகளையும் பெற்றிட முடியும்.

29. அன்றாடம் ஆறுகாலம் தொழுது ஆயுட்காலம் முழுதும் பதினெண்சித்தர்கள் படைத்திட்ட வழிபாட்டு நிலையங்களைத் தேடிச் சென்று கண்டு காணிக்கை செலுத்தி வழிபடுவதும் மட்டுமே தெய்வ சித்திகளையும், கடவுட் சத்திகளையும், தேவதை ஆட்சிகளையும், பேய் பிசாசு ஓச்சுக்களையும் வழங்கிடாது. மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும்.

30. எந்த ஓர் ஆண் பெண்ணின்பம் பெறாமல் வாழ்ந்தாலும், எந்த ஒரு பெண் ஆணின்பம் பெறாமல் வாழ்ந்தாலும் இயற்கையால் நோய்க்கு உள்ளாக்கப் படுவர். இறைமையால் பேய்நிலைக்கு உள்ளாக்கப் படுவர்.

31. அன்றாடம் மலரும் மலர் போன்று திங்கள் தோறும் மலரும் மலரே பெண். இயற்கையின் எழில்மிகு இன்பமிகு பயன்மிகு படைப்பே பெண். இப் பெண்ணை விதவையென்று ஒதுக்கி வீணாக்குவதை விடக் கொடிய மடமையில்லை.

32. மணமில்லாத மலருக்கு வண்ண அழகும், வடிவ அழகும் சிறப்புப் பெறத் துணை புரிகின்றன. அழகில்லாத பெண்ணுக்கு அன்பு நெஞ்சமும் தாய்மையும் சிறப்புப் பெறத் துணை புரிகின்றன.

33. இல்லற வாழ்வே இயற்கையோடு இயைந்த ஒன்று. அதுவே, இறைமையைத் தங்களுக்குள் நிறைத்துக் கொள்ள வழி செய்யும் உயரிய வாழ்வு.

34. துறவறம் பேய்நிலைக்கும், நோய்நிலைக்கும் வழி செய்யும் இழிந்த வாழ்வு.

35. சமயத்தின் பெயரால் இல்லற வாழ்வை மறுக்கவோ; பெண்ணின்பத்தை வெறுக்கவோ! முற்படுபவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் ஆவார்கள்.

36. சத்தியும் சிவமுமாய் இறைமையை பதினெண்சித்தர்கள் வடிவப் படுத்திக் காட்டியும் துறவறம் மேற்கொள்பவர்கள் அறியாமை மிக்கவர்களே. இவர்களுக்கு வீடுபேறு கிடைப்பதில்லை.

37. பதினெண்சித்தர்கள் இல்லற வாழ்வை இறைமைத் தத்துவத்துக்கு தந்த ஒன்று என்பதை விளக்கும் சான்றுகளாக, சாட்சியங்களாக, ஊன்றுகளாகச் செயல்பட்டதால்தான் சித்தர் நெறி குறிக்கும் வழிபாட்டுக்குரிய கடவுள்கள், தெய்வங்கள், ஆண்டவர்கள், தேவர்கள், தேவதைகள், இருடிகள், அமரர்கள், கந்தர்வர்கள், ... முதலான அனைவருமே மனைவி மக்களோடு வாழும் நிலையைப் பெற்றுள்ளனர்.

38. பதினெண்சித்தர்கள் தற்காப்பு மிக்கவர்களே. பிறரைத் தாக்க வரும் துன்பங்களிலிருந்து காக்க வல்லவர்கள் என்ற தத்துவத்தை விளக்கத்தான் வழிபாட்டுக்குரிய எல்லா ஆண், பெண், சிறுவர், சிறுமி, ... முதலிய அனைவரும் போர் ஆயுதங்களை உடையவர்கள் ஆக்கினார்கள்.

39. இறைமை பேராற்றலுடையது என்ற தத்துவத்தை விளக்கவே பதினெண்சித்தர்கள் படைத்த வழிபாட்டு வடிவங்கள் பல தலைகளையும் பல கைகளையும் உடையவைகளாகப் படைக்கப் பட்டன.

40. எல்லா உயிரினங்களிலும் இறைமைத் தத்துவம் உண்டென்ற பேருண்மையினை விளக்கவே பதினெண் சித்தர்கள் படைத்திட்ட வழிபாட்டு வடிவங்கள் மானுட உடலில் பிற உயிரினங்களின் அங்கங்கள் இணைந்துள்ளவாறு படைக்கப் பட்டன.

41. பதினெண்சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக்க கருப்புகளும் இம்மண்ணுலகுக்கு வரும் போதே பேசிட்ட மொழிதான் தமிழ்மொழி. இம்மொழியின் ஒவ்வொரு ஒலியும் அண்டப் பெருவெளியில் கோடிக் கணக்கில் இயங்கும் நாள்களும், கோள்களும், மீன்களும் எழுப்பும் ஒலிகளின் அடிப்படையான உயிர்ப்பொலியாகும்.

42. தமிழ்மொழியைத் திருத்தமாகப் பேசுவதே இறைமையிடத்து வழிபாடு செய்வதாகும்.

43. பதினெண்சித்தர்கள் மானுட உயிரும் உடலும் ஒன்றாகி பிறப்பிற்றற்ற பெருநிலையினைப் பெறுதற்காகவே தமிழ்மொழியில் மந்திரங்கள், தந்திரங்கள், எந்திரங்கள், எந்தரங்கள் என்ற நான்கைப் புறச் செயல்களுக்கு உரியனவாகவும்; நான்மறை, நான்முறை, நானெறி, நான்வேதம் என்ற நான்கை அகச் செயல்களுக்கு உரியனவாகவும்; தவம், வேள்வி, ஞானம், சித்தம் என்ற நான்கை அகமும், புறமும் ஒன்றாகிச் செய்யும் செயல்களுக்கு உரியனவாகவும் படைத்திட்டார்கள்.

44. பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகில் தோன்றக் கூடிய கோடானு கோடி மக்களுக்கும் அறம் உணர்த்தும், அரிய அறிவுப் பணிக்குக் குருவழி வாரிசுகளாக நவகோடி சித்தர்கள், நவநாத சித்தர்கள், நான்மறைச் சித்தர்கள், நான்முறைச் சித்தர்கள், நானெறிச் சித்தர்கள், நான்வேதச் சித்தர்கள், மந்திரச் சித்தர்கள், தந்திரச் சித்தர்கள், எந்திரச் சித்தர்கள், எந்தரச் சித்தர்கள், தவசித்தர்கள், வேள்விச் சித்தர்கள், ஞான சித்தர்கள், சித்த சித்தர்கள், பத்த சித்தர்கள், பத்தாந்த சித்தர்கள், புத்த சித்தர்கள், புத்தாந்த சித்தர்கள், போத்த சித்தர்கள், போத்தாந்த சித்தர்கள், முத்த சித்தர்கள், முத்தாந்த சித்தர்கள், சீவன்முத்த சித்தர்கள், சீவன்முத்தாந்த சித்தர்கள், அருவ சித்தர்கள், உருவ சித்தர்கள், அருவுருவ சித்தர்கள், அமர சித்தர்கள், தேவ சித்தர்கள், கண சித்தர்கள், நாத சித்தர்கள், நாதாந்த சித்தர்கள் என்ற முப்பதிரண்டு வகைச் சித்தர்களே உண்டாக்கினார்கள். அத்துடன் இவர்களின் மூலம் பலவகைப்பட்ட சித்தர்கள் தோன்றிடுவதற்கும் வழிவகைகள் செய்தார்கள்.

45. மணிதர்களும், மனிதர்களும் கலந்தே நிறைந்த இவ்வுலகில் பதினெண்சித்தர்களின் வாரிசுகளும், பதினெட்டாம்படிக்க கருப்புகளின் வாரிசுகளும், பிற சித்தர்களின் வாரிசுகளும் திருமணத் தொடர்பால் மணிதர்களையும், மனிதர்களையும் உயர்ந்த தெய்வீக நிலைகளுக்கு உரியவர்களாக மாற்றி வருகிறார்கள்.

46. பதினெண்சித்தர்கள் மணிதர்களும், மனிதர்களும் உய்வடைவதற்காக இறைமையை வணங்கும் முறைகள், கும்பிடும் முறைகள், வழிபடும் முறைகள், பூசை செய்யும் முறைகள், தொழுதிடும் முறைகள், வேண்டும் முறைகள், ... என்று பலவகை முறைகளைப் படைத்திட்டார்கள்.

47. பதினெண்சித்தர்கள் 'மண்ணின் வகைக்கேற்பப் பயிர்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பயிர் செய்யப் பட்டால்தான் உழைப்புக்கேற்ற பயன் ஏற்படும்' என்ற உலகியல் தத்துவத்தைத் தெய்வீக உலகில் முழுமையாகக் கையாண்டிட்டார்கள். எண்ணற்ற

வகையான மணிதர்களும், மனிதர்களும் இறைமையை உணர முற்படுபவர் தரத்துக்கும், திறத்துக்கும் ஏற்பப் பல வழிமுறைகளை உண்டாக்கினார்கள். பதினெண் தெய்வீகச் சாத்திரங்கள், பதினெண் கடவுள் நெறிகள், பதினெண் ஆண்டவர் முறைகள், பதினெண் பூசாவிதிகள், பதினெண் வேள்விச் சாலக் கூறுகள், பதினெண் ஞான ஈடுகள், பதினெண் தொழுகைச் சாற்றுகள் என்ற எட்டும் எண் திசைகளிலும் எண்ணியன எய்தத் துணை நிற்கும்.

48. பதினெண்சித்தர்கள் இறைமையை உணரும் ஏக்கம் மானுடர் நோக்கமாக இருந்தால்தான் இம்மண்ணிலில் ஆக்கச் சத்திகள் மிகுந்திடும் என்பதை எண்ணியே இரக்க நிலை உடையார்களுக்குக் கடவுட் கலைகளாக மந்தரம், மாந்தரம், மாந்தரீகம், தந்தரம், தாந்தரம், தாந்தரீகம், தவம், வேள்வி, சித்தம் எனும் ஒன்பதையும்; அரக்க நிலை உடையார்களுக்கு பேய்க்கலைகளாகப் பேய், பிசாசு, பில்லி, சூன்யம், ஏவல், செய்வினை, வைப்பு, கழிப்பு, மருந்து எனும் ஒன்பதையும்; தேவநிலை உடையார்களுக்கு இடுகாட்டுப் பூசை, சுடுகாட்டுப் பூசை, புதைகாட்டுப் பூசை, வாலு பூசை, கன்னி பூசை, குமரி பூசை, மாயாநிலைப் பூசை, சாயாநிலைப் பூசை, ஓயாநிலைப் பூசை எனும் ஒன்பதையும் படைத்திட்டார்கள். இந்த இருபத்தேழும் இம்மண்ணிலகை ஈர்த்துக் காத்து வரும் இருபத்தேழு விண்மீன்கள் போன்றவையாகும்.

49. பதினெண்சித்தர்கள் இருடி வேதம், அசுர வேதம், யாம வேதம் (சாம வேதம்), அதர்வான வேதம் என்ற நான்கு வேதங்களையும் குருவின் வழியாக நேரடியாகப் பாடம் கேட்டே பயிற்சி செய்தல் வேண்டும் என்று விதித்ததால்தான் இவ் வேதங்களின் துணை கொண்டு அவர்கள் படைத்த ஆலயங்கள், பீடங்கள், திருப்பதிகள், கோயில்கள், அமளிகைகள், இருக்கைகள், மடங்கள், பாழிகள், ... முதலிய அனைத்து வழிபாட்டு நிலையங்களும் பல ஊழிக்காலங்களைக் கடந்து அழிவுறாமல் இருக்கின்றன.

50. பிறருக்கு தீங்கிழைக்கும் மனிதன் இறைமையால் கண்டிக்கவும், தண்டிக்கவும் படுகின்றான். ஆனால், இறைமை மனிதனைக் கண்டிக்கவும், தண்டிக்கவும் பொறுப்பேற்றிட்ட ஓர் அரசனல்ல.

51. மனிதன் பாவத்தால் பிறப்பதாகவோ! குற்றத்தால் துன்புறுவதாகவோ! கூறுகின்ற சமயக் கருத்துக்கள் வெம்பிப் போன கனிகளுக்கு ஒப்பானவை. இறைமையெனும் தோட்டத்தில் கனியும் கனிகளே மானுடர்கள். எல்லா மானுடர்களின் வாழ்விலும் சுவையும் பயனும் உண்டு. ஆனால், இவை மானுடர் ஏற்ற இறக்கங்களையும், குறைவு நிறைவுகளையும் பெற்றிருக்கும். (இறுதி வாக்கியத்தில் குறை தெரிகின்றது. மூலநகலை வைத்துச் சரிபார்க்க வேண்டும்.)

52. அண்டப் பெருவெளியில் கோடிக்கணக்கான மண்ணிலகங்களும், கோள்களும், விண்மீன்களும் உலவிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவை ஒன்றோடொன்று உராய்வதால் உள்ளது அல்லதாயும், அல்லது உள்ளதாயும் ஆகின்றன. மனிதன் அறிவில் முதிரும் நிலையில் அழியும் உலகங்களும், பயிரே தோன்றாத உலகங்களும், உயிரே தோன்றாத உலகங்களும், பயிரும் உயிரும் தோன்றி முதிராத உலகங்களும், ... என்றிப்படி எண்ணற்ற வகையான உலகங்கள் அண்டப் பெருவெளியில் தோன்றுவதும், வளர்வதும், சிதைவதும், சிதைந்தழிவதுமாக உள்ளன என்பதை உணர்ந்தால்; இறைவன் இவ்வுலகையும் பிறவற்றையும் படைத்தான் என்ற கற்பனையே பிறக்காது. இறைமையின் போக்குக் காட்டாற்று வெள்ளம் போன்றது. அதில் தோன்றி மறையும் அளப்பரிய நுரை குமிழ்கள் போன்றவையே உலகங்களும், பயிர்களும், உயிர்களும்.

53. மழைத் தவளை போல் இறைமையை எண்ணிக் கத்திக் கதறிப் புலம்பி அரற்றிப் பயனில்லை. மழை பெய்யக் குமுறி இடிக்கும் இடி போல் செயலும் மெய்யும் மறந்து ஓரோர் சமயம் இறைமையை நினைத்து அதனோடு ஒன்றினால் போதும்.

54. இறைமையின் தத்துவத்தை விளக்கி உரைத்திடக் காலங்கள் தோறும் அருளாளர்கள் தோன்றுவார்கள். ஆனால், அவர்கள் வழிபாடு செய்யும் நிலையங்களும், வழிபாட்டுக்குரியவர்களும் ஊழழிக் காலங்களாக இருந்து வரும் பழமைக்குரியனவே.

55. மலையை அகழாகவும், அகழை மலையாகவும் ஆக்க வல்ல இயற்கையின் உயிராற்றலே இறைமை. இந்த இறைமை எண்ணற்ற கோடி அணுக்களாக எங்கும் நீக்கமறக் காணும் பொருள்கள் அனைத்திலும் நிறைந்துள்ளது. இந்த இறைமையணுக்களைத் தங்களுக்குள் வாங்கவும்; வாங்கியதைத் தாங்கவும் பெருமுயற்சி செய்து வெற்றி காணும் பேராற்றலுக்குரிய மக்கள் வீடு விட்டு வீடு மாறுவது போல், கூடு விட்டுக் கூடு பாய்தலும்; உலகம் விட்டு உலகம் செல்லுதலும் இயலும்.

56. இறைமை மானுடரைப் பிறருக்கு ஏமாற்றமோ, இழப்போ ஏற்படாத எதையும் செய்ய அனுமதிக்கின்றது.

57. தோல்வியும், துன்பமும் தன்னைச் சுறுசுறுப்பாக இருந்திடச் செய்ய ஏற்பட்டவையே என்று எண்ணும் மானுடனே இறைமையை முழுமையாகவும், உண்மையாகவும், நம்பிக்கையாகவும், அன்பாகவும் போற்றி வழிபடுகின்றவன் ஆவான்.

58. செல்வங்கள் மயக்கம் தரும் செயல் தேக்கங்களையும்; செல்வாக்குகள் சிறுமை தரும் செறுக்குகளையும்; இன்பங்கள் வீண்பழிக்குள்ளாக்கும் கண்மூடிப் போக்குகளையுமே தந்திடும். இவற்றை உணர்பவர் தங்களின் வறுமைக்கு இறைமையைப் பொறுப்பாக்கி வசைபாட மாட்டார்.

59. தெரிந்த ஒன்றைக் கொண்டு தெரியாத ஒன்றை விளக்குதல் வேண்டுமென்ற மரபுப்படியே பதினெண்சித்தர்கள், கண்ணால் காணாதற்கரிய அணுவின் வடிவாய் உள்ள இறைமையை உலகில் கண்ணால் காணக்கூடிய உயிரினங்கள், பயிரினங்கள், இயற்கைப் பொருட்கள், ... முதலியனவற்றின் வடிவில் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

60. ஆலயங்களில் ஆறு காலம் தொழுகை செய்வதும், பீடங்களில் ஐந்து காலம் பூசை செய்வதும், திருப்பதிகளில் நான்கு காலம் வழிபாடு செய்வதும், பாழிகளில் மூன்று காலம் வணக்கம் செய்வதும், இருக்கைகளில் இரண்டு காலம் வேண்டுகல் செய்வதும், அமளிகைகளில் ஒரு காலம் பாடுகிடப்பதும், கோயில் மடம் மாடம் சமாது, ... முதலியவைகளில் எத்தனை காலம் வேண்டுமானாலும் கும்பிடுவதும், ... இவ்வுலகில் உள்ள உயிர்கள் உயரவும், உய்யவும் பதினெண்சித்தர்கள் செய்த ஏற்பாடுகளேயாகும். இவ் ஏற்பாடுகளால் மணிதர் மனிதராகவும், மணிதர் அருளாளராகவும், அருளாளர் பதின்மூன்று வகைச் சித்தியாளராகவும், சித்தியார்கள் கந்தர்வர் அமரர் கிம்புருடர் இருடி தேவர் பட்டவர் ஆண்டவர் கடவுள் தெய்வம் ... எனும் நாற்பத்தெட்டு வகை இறைமையாளர்களாகவும், இறைமையாளர்கள் முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட சித்தர்களாகவும் படிப்படியாக முன்னேற முடியும். முன்னேற்றம் முயற்சி இன்மையாலும், தவறுகளாலும் தடைப்பட்டுக் குறிப்பிட்ட நிலைகளிலேயே நிலைத்திருக்க நேரிடலும் உண்டு.

61. இறைமையணுக்களைத் தங்களுக்குள் நிறைத்துக் கொள்ளும் பேராற்றல் உடையவர்கள் இறப்பையும், பிறப்பையும் தூங்கி விழிப்பது போல் ஆக்கிக் கொள்பவர்.

62. முற்பிறப்பு பற்றிய உண்மைகள் இறைமையணு நிரம்பப் பெற்றவர்களுக்கு இரவு கண்ட கனவின் காட்சிகள் போல் நினைவுக்கு வந்திடும்.

63. கிணறு தோண்டும் போது சில இடங்களில் சில முழ ஆழத்திலேயே நீர் கிடைத்திடும். பல இடங்களில் பல முழ ஆழம் தோண்டியும் நீர் கிடைத்திடாது. இதைப் போலவே சில மனிதர்கள் சொற்பக் கால இடைவெளியில் செய்யும் அற்ப முயற்சிகளாலேயே இறைமையணுக்களை நிரம்பப் பெறுவர். பழம்பிறப்புக்களின் நினைவுகள் ஊற்றெடுக்கப் பெறுவர். ஆனால், பலர் வாழ்நாள் முழுவதும் அரிய பெரிய முயற்சிகளை யெல்லாம் செய்தும் கூட இறைமையணு என்று ஒன்று இருப்பதையே உணர முடியாதவராகவும், பழம்பிறப்பு என்ற ஒன்று இருப்பதை நம்ப முடியாதவராகவும் ஆகிடுவர்.

64. இறைமையணு நிரம்பப் பெற்றவர்கள் முக்காலத்தையும் அறியும் வல்லமையைப் பெறுவார்கள். இவர்கள் எக்காலமும் நினைத்த வடிவில் நிலைத்து நிற்பார்கள்.

65. உடம்பைப் பேணத் தெரியாதவர்கள் இறைமையணு நிரம்பப் பெற்றவராயினும் உடல் அழியப் பெறுவர்.

66. உடம்பைப் பேணத் தெரிந்தவர்கள் என்றென்றும் உயிரைப் பேணத் தெரிந்தவர்களேயாவார்கள்.

67. பதினெண்சித்தர்கள் இறைமையணு நிரம்பப் பெற்றவர்கள் உடலை ஓம்புவதற்கு மருந்து முறைகளும், தெய்வீகச் சித்தி முறைகளும் அறிவித்துச் சென்றுள்ளார்கள். இம்முறைகள் குருவருள் இன்றிச் சித்திக்க மாட்டா.

68. பதினெண்சித்தர்கள் திருவுளச் சம்மதிருப்பினும் குருவருளின்றி எதுவும் சித்திக்காது என்ற விதியினை வகுத்துள்ளதால்தான் பல நூரூயிரம் ஆண்டுகளாகியும் இவர்கள் உருவாக்கிய வழிபாட்டு நிலையங்களும், சாத்திரங்களும், கலைகளும் சிதைவுறாமல் குன்றப் பயன்களை வழங்கி வருகின்றன.

69. இறைமை மனிதனிடத்து மட்டுமே அதிகமான அன்பு செலுத்துகின்றது என்று கூறும் சமயத் தத்துவங்கள் முழுமையற்றவை மட்டுமல்ல; பழுதுபட்டவைகளும் ஆகும்.

70. இறைமையணு நிரம்பப் பெற்ற தெய்வீகத் தோன்றல்கள், கடவுளின் அடியார்கள், தேவகுமாரர்கள், தேவதூதர்கள், ஆண்டவன் அருள் பெற்ற ஆழ்வார்கள், பரம்பொருளின் பேரன்புக்குரிய நாயன்மார்கள், திருவருட் செல்வர்கள், ... இம்மண்ணுலகெங்கும் பிறக்கத்தான் செய்வார்கள். ஆனால், பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகில் மனிதர்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே, அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து இறைமையணுக்கள் ஊற்றெடுக்கும் இடங்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து ஆங்காங்கே கருவறைகள் அமைத்து வழிபாட்டு நிலையங்களை அமைத்திட்டார்கள். அதனால், இம்மண்ணுலகில் உள்ள எல்லா வழிபாட்டு நிலையங்களும் ஒரே தன்மையதானவையே. ஒரோர் கருவறைகளில் ஒரோர் காலங்களில் இறைமையணுக்கள் மிகுதியாக ஊற்றெடுக்கும். அதற்கேற்பவே உலகின் ஏதாவது மூலையில் உள்ள கருவறையின் வழிபாடு குறிப்பிட்ட காலம் சிறப்புற்று அதற்குரிய சமய நெறி ஆட்சியும், சிறப்பும் பெறும். இதனை உணராது சமயங்களுக்கு இடையிலே உயர்வு தாழ்வும், வேறுபாடும் மாறுபாடும், ... கற்பித்துச் சமயப் பூசலும், பொருமையும், பகையும், போரும் விளைவிப்பது அறியாமையே. எல்லாச் சமயங்களும் இறைமையினை எண்ணிக் கடுமையாக உழைத்து, நேர்மையாக வாழவும், பிறருக்கு உதவி செய்யவும், பிறரிடம் அன்போடும் உண்மையோடும் பழகவும், பிறர் செய்த நன்றியை மறவாது செயல்படவுமே சொல்லுகின்றன. எச்சமயமும் போட்டி, பொருமை, பகைமை, ஏமாற்று, வஞ்சகம், நன்றி கொல்லல், சூது, போர், ... முதலியவைகளை வாழ்த்திட வில்லை.

71. பதினெண்சித்தர்கள் உலகியலில் உழல்பவர்கள் இறைமை நினைத்தல் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தேர், திருவிழா, பூசை, நோன்பு, ... முதலியவைகளை உண்டாக்கினார்கள்.

72. பதினெண்சித்தர்கள் ஆகமங்களையும், வேதங்களையும், கலை நூல்களையும், வேள்விச் சாத்திரங்களையும், பூசாவிதிகளையும், குருமார் ஒழுக்க நூல்களையும், குடமுழுக்குச் சாத்திரங்களையும், எந்தர எந்திர நூல்களையும், மந்திர தந்திர நூல்களையும், ... படைத்து ஆற்றலும், ஆர்வமும், அருந்திறலும், இறையருளும் உடையவர்கள் தொடர்ந்து வழிபாட்டு நிலையங்களைத் தேவைக்கேற்பத் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு வழிவகைகள் செய்திட்டார்கள். வழிபாட்டு நிலையங்கள் பெருகிட்டால் வெறிகள் அகன்று, நெறிகள் மிகுந்த நல்வாழ்வு செழித்தோங்கிடும் என்பதே பதினெண்சித்தர்களின் கருத்து.

73. பதினெண்சித்தர்கள் வழிபாட்டுக்கு உரியவைகள் இயற்கையாக உள்ள மேகம், வானத்திலிருந்து பொழியும் மழை, வானம், வானத்தில் தெரியும் மீன், நிலவு, கதிரவன், மின்னல், விழும் இடி, காற்று, நெருப்பு, நீர்நிலைகள், மலைகள், குன்றுகள், பயிர் வகைகள், உயிர் வகைகள், அருவங்கள், அருவுருவங்கள், மானுட வாழ்வில் சிறப்புற்றவர்கள், ... என்று அனைத்தையுமே வணங்கலாம் என்று குறிக்கின்றார்கள்.

74. பதினெண்சித்தர்கள் வழிபாட்டுக்கு உரிய வடிவங்களை மண், கல், புல், இலை, செடி, கொடி, நார், ஓலை, மரம், பஞ்சு, சீலை, தனி உலோகங்கள், உலோகக் கலவைகள், நவரத்தினங்கள், படிகங்கள், பவளங்கள், முத்துக்கள், எலும்புகள், ஓடுகள், தந்தங்கள், கொம்புகள், கொட்டைகள், பட்டைகள், மட்டைகள், மலர்கள், காய்கள், கனிகள், தானியங்கள், அரிசிகள், கிழங்குகள், வேர்கள், உயிரினத் தோல்கள் ஆகிய முப்பத்திரண்டிலும் செய்து முப்பத்திரண்டு அங்கங்களை உடைய மானுடர்கள் வழிபாடு செய்திடலாம் என்று தெளிவாகக் குறிக்கின்றார்கள்.

75. பதினெண்சித்தர்கள் உருவ வழிபாடு தேவையில்லை என்றே. அன்றிப் பயனற்றது என்றே கூறுவது தவறாகும். அணுவாக உள்ள இறைமையை வழிபட ஓரிடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தலோ, வடிவப்படுத்தி கட்டிடத்தை அமைத்தலோ, குறிப்பிட்ட திசை நோக்கி வழிபடலோ, குறிப்பிட்ட ஊரில் சென்று வழிபடலோ, குறிப்பிட்ட பெயரைச் சொல்லி வழிபடலோ, ... முதலிய எந்தவித வழிபாடும் உருவ வழிபாடேயாகும். உருவமின்றி உணர்வை ஒன்று படுத்தல் இயலாது; உலகுக்கு ஓர் உருவம் உண்டு; பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் குறிப்பிட்ட உருவம் உண்டு; அணுவுக்கும் குறிப்பிட்ட உருவம் உண்டு. எனவே, உருவ வழிபாட்டை ஒதுக்கி விட்டு எந்த வழிபாடும் செய்தல் இயலாது. எனவே, அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப உருவங்களைக் கற்பனை செய்து கொள்ளுமாறு கூறுகின்றார்கள்.

76. பதினெண்சித்தர்கள் பல்வேறு வகையான கற்பனை உருவங்கள்; இறைமையை கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் ஐயப்பாட்டுக்கும் உரியதாக்கிடுவதும் உண்டு என்பதை எண்ணியே இலிங்க வடிவத்தை ஆலயங்களின் கருவறைகளில் அமைத்தார்கள். இது தோற்றத்தில் இறைமை ஒன்றே என்ற கருத்தை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது என்றும்; சத்திலிங்கம், சிவலிங்கம், முக்கோண லிங்கம், நாற்கோண லிங்கம், ஐங்கோண லிங்கம், அறுகோண லிங்கம், ஏழுகோண லிங்கம், எண்கோண லிங்கம், நவகோண லிங்கம், பத்துக் கோண லிங்கம், பதினாறு (?) கோண லிங்கம், பதினெண் கோணலிங்கம், இருபத்தேழு கோண லிங்கம், முப்பத்திரண்டு கோண லிங்கம், முப்பத்தாறு கோண லிங்கம், நாற்பத்தெட்டுக் கோண லிங்கம், அறுபத்து நான்கு கோண லிங்கம், தொண்ணூற்றாறு கோண லிங்கம், நூற்றெட்டுக் கோண லிங்கம், இருநூற்று நாற்பத்துமூன்று கோண

லிங்கம், ஆயிரத்தெட்டுக் கோண லிங்கம், அருவலிங்கம் என்று இருபத்திரண்டு வகைப்படும் என்றும் தெளிவாகக் குறிக்கின்றார்கள். எனவே, இலிங்கத்தைப் பற்றிய ஆரியக் கற்பனைகள் தவறானவையே.

77. பதினெண்சித்தர்கள் இலிங்க உருவம் அணுவின் வடிவையே குறிப்பதாகும். ஆனால், அணுவைப் பிளந்தால் இருபத்திரண்டு வகையான தோற்ற மாற்றங்கள் ஏற்படும். இதை விளக்கிடவே இருபத்திரண்டு வகையான இலிங்கங்கள் படைக்கப் பட்டன என்று கூறுகிறார்கள்.

78. இறைமையணு ஊற்றெடுக்கும் இடங்களிலேயே கருவறைகள் அமைத்து வழிபாட்டுக்குரிய மூலவர் உருவம் நிலைநிறுத்தப் பட்டிருப்பதால் கருவறையில் பயன்படுத்தப் படும் எல்லாப் பூசைப் பொருள்களும் இறையணு நிறைந்தவைகள் ஆகின்றன. அதனால், கருவறை மூலவரை நீராட்டும் நீரும் பல நோய்களையும், பேய்களையும் போக்கும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

79. கருவறையில் இசை கூட்டும் மணியொலி, உடுக்கையொலி, பம்பையொலி, பரப்பையொலி, பறையொலி, முரசொலி, முழுவொலி, கிடுமுட்டியொலி, குழுவொலி, யாழ்வொலி, பொற்றூள் ஒலி, நெடுவங்கிய ஒலி, கொம்பொலி, மத்தள ஒலி, கம்மியாங்கார ஒலி, கும்மியாங்கார ஒலி, குழுவையொலி, ஏசல் ஒலி, அரற்றல் ஒலி, பாட்டொலி, வாழ்த்தொலி, ஓதலொலி எனும் இருபத்திரண்டு வகைப்பட்ட ஒலிகளும் இருபத்திரண்டு வகைப்பட்ட இறையணுவின் ஒலி வடிவங்களாகும். இந்த இருபத்திரண்டு ஒலி வடிவங்களே இருபத்திரண்டு வகையான இலிங்க உருவங்களாக வடிக்கப் பட்டுள்ளன என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

80. கருவறைக்குள் ஒளிர்விடும் விளக்குச் சுடர்களும், கற்பூசு சுடரும் கண் வழியாக இறையணு உடலுக்குள் நிரம்பிட வழி செய்கின்றது என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

81. கருவறைக்குள் புகைந்து நறுமணம் பரப்பும் அகில், சந்தனம், சாம்பிராணி முதலியவை மூக்கு வழியாக இறையணு உடலுக்குள் நிரம்பிட வழி செய்கின்றது என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

82. கருவறைக்குள் இசை கூட்டும் இருபத்திரண்டு வகை ஒலிகளும், செவி வழியாக இறையணு உடலுக்குள் நிரம்பிட வழி செய்கின்றது என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

83. கருவறையில் படைக்கப்படும் பலி பொருள்கள் வாய் வழியாக இறையணு உடலுக்குள் நிரம்பிட வழி செய்கின்றது என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

84. கருவறையில் பூசைக்குப் பயன்படுத்தப் படும் எல்லாப் பொருள்களும் பூசை முடிவில் மனிதரால் பயன்படுத்தப் பட்டிடல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கருவறையில் ஊற்றெடுக்கும் இறையணுக்கள் மானுடர் உயரவும், உய்யவும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப் பட்டதாகும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

85. கருவறைக்குள் பூசாரி, மருளாளி, அருளாளி, குருக்கள், பண்டாரம், தேசிகர், ஓதுவார், பிள்ளை, முதலி, அம்பலம் எனும் பதின்மரும் தொடர்ந்து தத்தம் கடமையை நிறைவேற்றினால்தான் இறையணுக்கள் ஊறுகின்ற ஊற்றுக்கண் அடைபடாமல் இருக்கும்.

86. புராண இதிகாசங்கள் கூறுபவை யெல்லாம் இறையணு நிரம்பப் பெற்ற மானுடர்களின் வரலாறுகளேயாகும். இதையுணர்ந்தால் கடவுள், தெய்வம், ஆண்டவர்,

தேவர், தேவதை, அமரர், இருடி, கந்தர்வர், கணங்கள் முதலியோரும்; பேய், பிசாசு, அரக்கர், ... முதலியோரும் மனிதரிலிருந்தும், மனிதரிலிருந்தும் தோன்றியவர்களே என்பதை உணரலாம் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

87. பதினெண்சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளும் அண்டப் பெருவெளியில் தோன்றும் புதிய உலகங்களுக்கெல்லாம் சென்று அங்கு தோன்றும் பயிர்களும், உயிர்களும் உய்வடைய இறைமையணுவைப் பயன்படுத்தும் சமயங்களை உருவாக்கிடுகின்றார்கள். இவர்கள் இறப்பையும், பிறப்பையும் தூங்கி விழிப்பது போல் ஏற்பதும், ஏற்காமலிருப்பதுமாக நினைத்தவாறு வாழும் வல்லமை பெற்றவர்கள். இவர்கள் செல்லுகின்ற உலகில் எல்லாம் மானுடர்களோடு திருமணத் தொடர்பு கொண்டு விந்து வழி வாரிசுகளையும், மானுடர்களை மாணுக்கர்களாக்கி குருவழி வாரிசுகளையும் உண்டாக்கி இறைமையை உணர்ந்து எல்லா உயிர்களும் நற்பேறு அடையும்படி செய்து வருகிறார்கள்.

88. சமயங்களாலோ, சாதிகளாலோ மனிதர்களை வேறுபடுத்திப் பிரிப்பதோ! மாறுபடுத்திப் பகையுண்டாக்குவதோ! தவறு என்பதைப் பதினெண்சித்தர்கள் குறிப்பாகத் தங்களின் தத்துவ நூல்கள், கலை நூல்கள், அகஞான நூல்கள், புற ஞான நூல்கள், சாத்திர நூல்கள், மறை நூல்கள், முறை நூல்கள், நெறி நூல்கள், வேத நூல்கள், ஆகம நூல்கள், பூசாவிதி நூல்கள், குருமார் ஒழுக்க நூல்கள் எனும் பன்னிரண்டு வகையான நூல்களிலும் தெளிவாக விளக்கி யுள்ளார்கள். இவர்களின் பிற நூல்களும், 'உலகில் உள்ள பயிர்களும் உயிர்களும் இறையணுக்கள் உறைகின்ற கூடுகளே ஆதலால், எல்லாமே ஏற்றத் தாழ்வின்றிச் சமமாகக் கருதப் படுதற்கு உரியவையாகும்' என்ற கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றன.

89. பதினெண்சித்தர்கள் பயனின்றிப் பிற பயிர்களையோ, உயிர்களையோ அழித்தல் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், இவர்களே பலர் வாழச் சிலரை அழிக்கத் தயங்கக் கூடாது என்றும் கூறுகிறார்கள்.

90. பதினெண்சித்தர்கள் உணவுக்காகப் பயிர்களைக் கொல்லுவதும், உயிர்களைக் கொல்லுவதும் ஒன்றுதான். தரையிலும் தண்ணீரிலும் உணவுக்குரிய பயிர்கள் படைக்கப் பட்டது போலத்தான்; தரையிலும், தண்ணீரிலும் உணவுக்குரிய உயிர்கள் படைக்கப் பட்டுள்ளன. இதையுணர்ந்தால் அவரவர் தங்களின் விருப்பத்துக்கேற்ற உணவை உட்கொள்வதுதான் நீதியும் அறமும் ஆகும் என்ற பேருண்மை புரிந்திடும். இதை விடுத்துக் குறிப்பிட்டனவற்றை உண்ணுவதற்குத் தடை விதித்துக் கொண்டு வாழ்வதுதான் சமயமென்றும், அதுதான் இறைமையின் ஆணையென்றும் கூறுவது கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் உரியது (???). வயிற்றுப் பசியினையும், நாவுச் சுவையினையும் உடைய மனிதனைத் தன்னிச்சையாக விரும்பியதை உண்டு வாழத் தடை செய்யக் கூடிய இறைமையை ஒரு போதும் நம்ப முடியாது, விரும்ப முடியாது, ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இறைமைத் தத்துவம் உண்ணும் உணவுக்கு உள்ளும், உடுக்கும் உடைக்குள்ளும் மட்டும் இல்லை; அடுத்தவரின் உணவை இச்சகம் பேசி ஏமாற்றி வஞ்சித்தோ, அச்சுறுத்தித் தட்டிப் பறித்தோ, திருடியோ, கொள்ளையடித்தோ, ... உழைக்காமல் உண்டு கொழுப்பதுதான் தவறு... என்றிப்படி உணவுக்கும் இறைமைக்கும் உள்ள தொடர்பினைத் தெளிவாக விளக்குகின்றார்கள்.

91. பதினெண்சித்தர்கள் "குறிப்பிட்ட வழிபாட்டு நிலையங்களில், குறிப்பிட்ட பொருள்கள் பலிபொருள்களாகவும், பூசைப் பொருள்களாகவும் படைக்கும்படி சமய நியதியை ஏற்படுத்தியது அந்த வழிபாட்டு நிலையக் கருவறையில் அடக்கமாகி உள்ளவர்களின் விருப்பங்களுக்கும், அந்த வழிபாட்டு நிலையம் உள்ள இயற்கைச்

சூழலுக்கும், அந்த வழிபாட்டு நிலையத்தில் வழிபாடு செய்யும் மக்களில் பெரும்பாலானவர்களின் விருப்பங்களுக்கும் ஏற்பவே ஏற்படுத்தியதாகும். அதனால், இறைமைக்குக் குறிப்பிட்ட பலிபொருள்களும், பூசைப் பொருள்களும் தான் விருப்பமானவை என்ற கருத்து தோன்றவே கூடாது. எங்கும் எதிலும் நிறைந்துள்ள இறைமையணுவைச் சாதாரண மானுட விருப்பு வெறுப்புக்களுக்குரிய ஒன்று என்று கருதவே கூடாது. சித்தர் நெறியில் வழிபடு பொருள்கள், வழிபாட்டு நிலையங்கள், பூசைப் பொருள்கள், பலி பொருள்கள், ... முதலியவை வரையறை செய்து கூறப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம்; அந்த வழிபாட்டு நிலையச் சூழலில் வாழ்பவர்கள், என்னென்ன செய்தால் இறையணுக்களைத் தங்களுக்குள் குறுகிய காலத்தில் சொற்ப முயற்சியில் மிகுதியாக நிறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று ஆராய்ந்தறிந்து கண்டுபிடித்து அவற்றை ஏற்பாடு செய்ததுதான். எனவே, எல்லா மனிதர்களும் வழிபாட்டு நிலையங்களால் நன்மை அடைகிறார்கள் ..." என்று கூறுகிறார்கள்.

92. பதினெண்சித்தர்கள், பொதுவாக மனிதர்களை மனிதர்களாகவும், மனிதர்களைப் பிறவித் துன்பங்களினின்றும், பிற துன்பங்களினின்றும் காத்தற் பொருட்டும், மனிதர்கள் ஒன்று கூடி ஒருவர்க்கொருவர் உதவிக் கொண்டு, அன்புடனும், அமைதியுடனும், மனநிறைவுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழும்படி செய்தற் பொருட்டுமே சித்தர்நெறியை வகுத்தனர். இது தத்துவங்களாகவும், செயல்திட்டங்களாகவும் இருபெரும் வடிவில் உள்ளன. காலப் போக்கில் எத்தனை யெத்தனை திருவருட் செல்வர்கள் தோன்றி என்னென்ன தத்துவங்களைக் கூறினாலும் சரி! எப்படி யெப்படிப் பட்ட செயல்திட்டங்களை உருவாக்கினாலும் சரி! அவை சித்தர் நெறியின் இரு கரைகளான தத்துவம், செயல்திட்டம் என்ற இரண்டுக்கும் உட்பட்டு ஓடிடும் ஆற்று நீராகவே இருந்திடும். அப்படியல்லாமல், இவ்வுலகில் நீர்ப்பரப்புக்கு உள்ளிலிருந்து கற்பாறைகள் மட்டுமே தோன்றி, மண் தோன்றிடாத காலத்தில் இவ்வுலகுக்கு வந்திட்ட பதினெண்சித்தர்களின் தத்துவங்களையும், செயல்திட்டங்களையும் யாருமே கடந்திட, மீறிட, மாறிட, வேறுபட்டிட, முரண்பட்டிட ... முடியவே முடியாது. பதினெண்சித்தர்களின் தாய்மொழியான தமிழ்மொழியே இவற்றிற்குச் சான்று. எத்தனை கோடியாண்டுகளானாலும் செழிப்புக் குன்றாமல் அழிவு அடையாமல் இருக்கின்ற தமிழ்மொழியே இறைமையணுக்கள் மிகுந்த மொழி. இந்த மொழியைப் பேசுவதே இறைமையை வணங்குவதாகும். இம்மொழியில் இல்லாதது எதுவும் இல்லை. அண்டப் பெருவெளியினதும் பரந்து திரிந்து பணியாற்றும் பதினெண்சித்தர்களின் மொழியான தமிழ் மொழியாலே இறைமையணு நிரம்பப் பெற்றவர்களே இம்மண்ணுலகில் மிகுதியாக இருப்பர். அதனால், என்றென்றும் தமிழர்களிலேயே திருவருட் செல்வர்களின் எண்ணிக்கை அளவற்று இருந்திடும். இதனை உணராத உலகத்தவர் இறைமையைத் தேடி அலைபவராகவே இருப்பர். பிற மொழியாளரும் திருவருட் செல்வராக முடியும் என்றாலும்; மிகக் குறுகிய கால அளவில் குறைந்த முயற்சியில் நிறைந்த இறைமைப் பேறுகளைப் பெறுவது தமிழ்மொழியால்தான் முடியும்.

93. உலகில் உள்ள மக்கள் வழிபடுகின்ற பழமையான வழிபாட்டு நிலையங்கள் எல்லாம் பதினெண்சித்தர்களால் உருவாக்கப் பட்டவையே என்பதால்; அப் பழமையான வழிபாட்டு நிலையங்களை மையமாகக் கொண்டு எழும் எல்லாச் சமயங்களுமே சித்தர் நெறிக்கு உட்பட்டவையாகும். எனவே, எச் சமயமானாலும் அது இறைமை அணுவைப் பெறுவதற்கு உதவுவதேயாகும்.

94. பொருளைச் சேர்ப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பவர்கள் தங்களின் காலத்தை வீணாக்கியவர்களே ஆவார்கள். பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் உட்பட்ட வாழ்வில் ஈட்டுகின்ற பொருள் இயற்கையாலும், கள்வராலும், முரடராலும் எந்நேரமும் சிதைக்கப்

படும் என்பதை உணர்ந்தால்; பொருளீட்டுவதுதான் வாழ்க்கை என்று எண்ணுபவர்கள் திருந்திடுவார்கள் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

95. இறைமைப் பற்றும், பத்தியும் இருந்தும் கூடப் பொருளுக்கு ஏங்கி வறுமையில் மாண்டிருப்பவர்களைக் காணும் போது; இறைமையை எண்ணாமலேயே எல்லாவிதப் பொருள்வசதியும் பெற்று வாழ்ந்திடுபவர்கள் தங்களின் வாழ்க்கை முறையே சிறந்தது என்று முடிவு செய்திடுகின்றார்கள். ஆனால், மனித வாழ்வு வெறும் பொருளால் மட்டும் நிறைவையும், நிம்மதியையும் பெற்று விடுவதில்லை என்பதை இவர்கள் அறியமாட்டார்கள் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

96. சிந்தைத் தெளிவும், நெஞ்சரமும் செயல் திறமும் பெற்றிட்ட ஒருவருக்கு இறைமையைப் பற்றிய கவலையே தேவையில்லை என்பவர்கள் முதுமைத் துன்பமும், இறப்பின் அச்சமும் வாட்டும் போதே இக்கருத்து தவறு என்பதை உணர்ந்திடுவர்.

97. மனிதன் என்றென்றும் அமைதியையும், நிதானத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் பெற்றிட வேண்டுமேயானால்; தனக்கெனக் குருவைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர் வழியாக இறைமையை வாழ்த்தி வணங்கி வழிபட்டு வாழ்ந்திடல் வேண்டும். குரு மூலமே இறைமையை நாட வேண்டும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

98. இறைமையின் பேராற்றலைத் தனக்குள் பெற்று உலகியலை வென்று பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும், குருவின் உதவியைத்தான் நாடியாக வேண்டும். குருவும் திருவும் ஒன்றென உணர்தல் வேண்டும். குருவே இணையற்ற துணை என்பதைப் புரிந்திடல் வேண்டும். குருவே தன்னை இழிவிலிருந்தும், அழிவிலிருந்தும் மீட்பவர் என்பதை உணர்ந்து குருவிடம் முழுமையான நம்பிக்கையோடும், பணிவோடும், பத்தியோடும் செயல்படுபவரே எல்லாச் சித்திகளுக்கும் முத்திகளுக்கும் உரியவராகிட முடியும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

99. பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகின் பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் உய்வடையத் தாங்களே வழியாகவும், வழித்துணையாகவும், வழியின் எல்லையாகவும், எல்லையில் உள்ள வாழ்வாகவும், வாழ்வின் பயனாகவும் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

100. பதினெண்சித்தர்கள் எந்த மனிதனோ! மானுடனோ! பாவப் பிறவியாகக் கருதப்படுவது தவறு என்பது போலவே, எந்த மானுடனோ புண்ணியப் பிறவியாகக் கருதப் படுவதும் தவறு என்று கூறுகிறார்கள்.

101. பதினெண்சித்தர்கள் "இம்மண்ணுலகில் உடலெடுக்கும் உயிர்களைப் போல் பல நூறுயிரங் கோடி உயிர்கள் உடலின்றி அருவங்களாக வாழுகின்றன. இவற்றில் இன்னும் ஒருமுறை கூடக் கருவில் சிறைப்பட்டு உடலில் அடைபட்டு அனுபவப் படாத உயிர்களே மிகுதியாக உள்ளன. அதனால், உயிரினங்கள் குறைந்து விட்டதாகவோ அன்றி நிறைந்து விட்டதாகவோ கருதவே தேவையில்லை. ஒரு பெரிய பாண்டத்தில் உள்ள நீர், பல சிறுசிறு கலயங்களில் ஊற்றி வைப்பதால் அதிக அளவுடையதாக ஆகி விடாது. அதனால், மனிதன் தன்னுடைய முயற்சியால் உயிரினங்களை வளர்த்து மிகுவிப்பதாகவோ, அழித்துக் குறைப்பதாகவோ கருதத் தேவையில்லை. எதையும் குறைக்கவோ, கூட்டவோ மனிதனுக்கு ஆற்றல் இல்லை. இறையணுவின் விருப்பத்திற்கேற்ப இயங்கும் இயற்கை கால நிலைகளுக்கு ஏற்பக் குறைப்பதைக் குறைத்து, நிறைப்பதை நிறைத்திடும்" என்று கூறுகிறார்கள்.

102. பிறருக்குக் குற்றங் குறைகளைச் செய்கிற மனிதன் வழிபாட்டு நிலையங்களில் சென்று மனம் வருந்தி வழிபாடு செய்வதோடு; தன்னால் தீங்கிழைக்கப் பட்டவர்களுக்கோ

அன்றி அவர்தம் உறவினர்க்கோ பன்மடங்கு நன்மையைச் செய்திடல் வேண்டும். அதுவே, அவனைத் தூய்மைப் படுத்தும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

103. ஒவ்வொரு ஆண்மகனும் தன்னால் காக்கும் ஆற்றல் உள்ள அளவு தன் துணைகளைத் தேடிக் கொள்ளலாம். ஆனால், தனது ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்டுப் பல துணைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தானும் துன்புற்று, அவர்களையும் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கும் மனிதன் பேயாகவும், நாயாகவும் அலைந்து திரிய நேரிடும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

104. ஓர் ஆண்மகனின் உடைமைகளில் அவனது துணைவிக்குச் சரிபாதி உரிமையும், மீதியுள்ளனவற்றில், அவன் மக்களுக்கு அவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பச் சரிபாதி உரிமையுமே உண்டு என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

105. தாய் தந்தையர் ஈன்றெடுத்த மக்களைப் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்திடக் கடமைப் பட்டிருப்பது போலவே, மக்கள் தங்களை ஈன்றெடுத்த தாய் தந்தையர்க்கு என்றென்றும் அன்பும், மதிப்பும், பணிவும், ஆதரவும் தந்திடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

106. ஓர் ஆணும், பெண்ணும் ஒருங்கிணைந்து கணவன் மனைவியாக வாழ்வது ஊழ்வினையாலும், விதியாலுமே ஆகும். ஆனால், உலகியலில் மனித முயற்சியாலேயே கணவனும், மனைவியும் உருவாக்கப் படுவதாக நினைக்கப் படுகிறது. இது உண்மையாக இருக்குமானால், கணவன் மனைவி மாறுபடுவதும், முரண்பட்டுப் பிரிவதும், மறுவாழ்க்கை அமைப்பதும் மனிதர்களால் தடுக்கப் படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். எனவே, துன்பங்களும், தொல்லைகளும், தோல்விகளும் தான் ஊழ்வினை, விதி என்ற இரு கரைகளுக்கிடையில் ஓடும் நீர்ப் பெருக்கே மனித வாழ்க்கை என்ற பேருண்மையினைத் தெளிவாக்கி வலியுறுத்துகின்றன ... என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

107. ஓர் ஆண் பல மனைவிகளைப் பெற்று வாழ்வது போல, ஒரு பெண் பல கணவன்களைப் பெற்று வாழ்வதும் இயற்கையே. இதில் எதையும் இயற்கைக்கு மாறாகவோ, முறையற்றதாகவோ, நெறியற்றதாகவோ ... கருதுவது அறியாமையே என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

108. ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் இணைந்தே இறுதி வரை வாழ்வதுதான் கடவுளின் கட்டளையென்றே! அன்றி ஆண்டவனின் ஆணை என்றே! அன்றி சமயநெறி என்றே! கூறி ஏமாற்றுகிறவர்கள் மனதில்லா மனிதர்கள் ஆவார்கள். இவர்களைக் கண்டித்தலோடு தண்டித்தல் வேண்டும். அவரவர் மணப்போக்கின்படி வாழ்வதே ஏற்புடைத்து என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

109. சமுதாய அமைப்புக்கும், அரசியல் ஆட்சி ஒழுங்குக்கும் கட்டுப்பட்டே தனி மனிதர் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும். எனவே, உலகம் பழித்ததை ஒழித்து வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், எதையும் கடவுள் பெயராலோ, தெய்வத்தின் பெயராலோ, ஆண்டவன் பெயராலோ, சமயத்தின் பெயராலோ வலியுறுத்திக் கட்டாயப் படுத்திச் செயல்படுத்துவது தவறு. அது அறியாமையை அநுமதிக்கும் அநீதியாகும்.

110. கொலையும், கொள்ளையும், திருட்டும், ஏமாற்று, பொருமையும், நன்றி கொல்லலும், ... அவரவர் மனம்போன போக்கில் வளர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய பண்புகள். உயிரினங்களில் உயர்ந்த இனமான மனித இனம் ஒருங்கு கூடி ஒற்றுமையுடன், பற்றோடும், பாசத்தோடும், மகிழ்வோடும், நிறைவோடும், அமைதியோடும் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே மனிதர்கள் மனிதர்கள் ஆக்கப் பட்டார்கள். அம் முயற்சியே சமய

நெறிகள். சமயமின்றி வாழ முற்படும் எந்த மனிதனும் மனிதனாக வாழவே முடியாது. வழிபாட்டு நிலையங்களுக்குச் சென்று வழிபடவும், விழாக் கொண்டாடவும்தான் சமயம் என்று கருதுவது தவறு. தனிமனிதனின் இழிந்த பண்புகளை யெல்லாம் அழித்தொழித்து அவனைப் பிற மனிதர்களோடு கூடி வாழும் உயர்ந்த மனிதனாக ஆக்குவதற்காக ஏற்பட்டதுதான் சமயம். இவற்றை உணர்பவர்களே இம்மண்ணிலகில் அன்றி மண் தோன்றாக் காலத்திலிருந்து பாடுபட்டு வரும் பதினெண்சித்தர்களின் உழைப்பால் உருவான சமய நெறிகளையும், தத்துவங்களையும், ஒழுகலாறுகளையும், முறைகளையும் உணர முடியும். அப்படி உணர்பவர்கள் சமயப் போட்டி, பொருமை, பகைமை, சண்டை, சச்சரவு முதலிய அனைத்தையும் விடுத்து; அண்டப் பெருவெளியில் இருந்து பதினெண்சித்தர்கள் பொழிந்த தத்துவ மழையே பல சமயங்கள் எனும் நீர்நிலைகளாக மாறி, மனிதரின் எல்லா வேட்கைகளையும் தணிக்கின்றது என்ற பேருண்மையினை உணர்வர். எனவே, பதினெண்சித்தர்கள் மனிதர்களை மனிதர்களாக்க உருவாக்கிய சமயநெறியெனும் பேராற்றின் இருமருங்கும் தழைத்துப் பசுமை மாறாது இருக்கும் கனிமலர்ச் சோலைகளே உலகச் சமயங்கள் என்பதை எல்லோரும் என்றென்றும் உணர வேண்டும். அதனால், சமயங்கள் எனும் கனிமலர்ச் சோலைகளில் களைப்பு நீங்க ஓய்வெடுக்கவும், மகிழ்ச்சியை வளர்த்துக் கொள்ள உலாவி வரவும், பசியைப் போக்கிக் கொள்ளக் கனிகளைப் பறித்து மட்டுமே உண்ணவுமே முயல்பவர்களாக எல்லா மனிதர்களும் வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

111. எந்த ஒரு தனிமனிதனும் பிறரின் தவறுகளையும், குற்றங் குறைகளையும் ஆராய்பவனாக வாழக் கூடாது. அப்படி வாழ்கிறவனின் மனமும், உடலும் வெப்பமுற்றுக் கெட்டுப் போய்விடுவதால் இறையணு அவனுள் தங்கவே தங்காது. அதனால், அவனுக்கு இறைமைப் பேறு கிடைக்கவே கிடைக்காது என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

112. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னுடைய உடலாலும் அறிவாலும் உழைத்து முன்னேற வேண்டும். பொருளீட்டுவதற்கு உடம்பும் அறிவும்தான் பயன்பட வேண்டுமே தவிர, மனம் பயன்படவே கூடாது. மனதால் பொருளீட்டுபவன் பேராசைக்காரனாக, ஏமாற்றுக் காரனாக மாறி விடுகிறான்.

113. உழவுத் தொழிலால் பொருளீட்டுபவன் என்றுமே ஏமாற்றுக் காரனாகவோ, வஞ்சகனாகவோ, பேராசைக் காரனாகவோ மாற மாட்டான். பொருளை வாங்கி விற்கும் வணிகனை பேராசைக் காரனாகவும், பொருமைக் காரனாகவும், வஞ்சகனாகவும், ஏமாற்றுக் காரனாகவும் மாறுகிறான். அதனால்தான், உழவன் ஒருவேளை தொழுதால் போதும். வணிகன் ஆறு வேளை தொழுதாலும் போதாது என்று பதினெண்சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

114. பதினெண்சித்தர்கள் உழவர்களின் உடல்கள் இறைமையணுக்கள் வாழும் இடங்களாகின்றன. வணிகர்களின் உடல்கள் இறைமையணுக்கள் நடந்து செல்லும் சாலைகளாகின்றன என்று கூறுகிறார்கள்.

115. பதினெண்சித்தர்கள் உழவர்களைத் தொல்லைப்படுத்தும் நோய்களும், பேய்களும் எண்ணிக்கைக்கு உரியன. ஆனால், வணிகர்களைத் தொல்லைப் படுத்தும் நோய்களும், பேய்களும் எண்ணிறந்தவை என்று கூறுகிறார்கள்.

116. பதினெண்சித்தர்கள் இறைமையணுக்களைத் தன்னுள் பெற்றிடாது மனிதனாக இறந்திடும் உழவர்களை எண்ணிடலாம். ஆனால், இறைமையணுவைத் தன்னுள் பெற்ற மனிதனாக மாறி இறந்திடும் வணிகர்களைத்தான் எண்ணிட முடியும் என்று கூறுகிறார்கள்.

117. பதினெண்சித்தர்கள் நிலமாளும் மன்னர்கள் உழவர் குடியின்றி வேறு குடியில் பெண் கொள்ளலாகாது என்று கூறுகிறார்கள்.

118. பதினெண்சித்தர்கள் நாடு காக்கும் அரசனும், அமைச்சரும், படையினரும் உழவுத் தொழில் செய்பவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நாட்டுப் பற்றின்றிப் பொருள் நாட்டம் கொண்டு அனைத்தையும் மாற்றார்க்கு விலைக்கு விற்கப் பட்டிடும் என்று கூறுகிறார்கள்.

119. பதினெண்சித்தர்கள் உழவுத் தொழிலன்றிப் பிற தொழில் செய்யும் எவரிடமும் நாடு காக்கும் பொறுப்பினை ஒப்படைக்கக் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள்.

120. பதினெண்சித்தர்கள் தாய்மொழிப் பற்றும், தாய்நாட்டுப் பாசமும் இல்லாத எவரிடமும் நாடு காக்கும் பொறுப்பினை ஒப்படைக்கக் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள்.

121. பதினெண்சித்தர்கள் அருள்நோக்கம் இல்லாதவர்கள் அரசர்களாக இருக்கவே கூடாது என்று கூறுகிறார்கள்.

122. பதினெண்சித்தர்கள் சமயநெறி உணர்ந்து சமய வாழ்வு வாழ்பவனே சமுதாயத்தையும், அரசியலையும் முறையாக ஆண்டிட முடியுமென்று கூறுகிறார்கள்.

123. பதினெண்சித்தர்கள் நல்ல பாரம்பரியம் உள்ளவர்களே நாடு காக்கும் பொறுப்புக்கு உரியவராக இருந்திடல் வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

124. பதினெண்சித்தர்கள் காழகன், வஞ்சகன், பொய்யன், சூழ்ச்சிக்காரன், பொருமைக்காரன், சினம் காவாதவன், ஆத்திரக் காரன், ஆராயும் அறிவற்றவன், இரக்க நெஞ்சம் இல்லாதவன், அமைதியான சிந்தை இல்லாதவன் அரசனாக இருக்க நேரிட்டால், அவன் குலம் இழிந்ததாகவே இருக்கும். அவனால், நாடு அல்லலுற்று அடிமையுறச் செய்யும். அத்தகைய அரசர்களை வழிபாட்டு நிலையங்களின் பலி பொருள்களாக்கிடவே நன்று என்று கூறுகிறார்கள்.

125. பதினெண்சித்தர்கள் தமிழ்மொழி மதியாதவன் நாடாள நேரிட்டால் அவனை பட்டத்து யானை மாவுத்தனிடம் கூறி யானைக்காலில் இட்டு நசுக்கிக் கொன்றிட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

126. பதினெண்சித்தர்கள் சமுதாயத்தைக் காக்கும் சமய நெறிகளை மதியாத மன்னனை வில்வீரர்களிடம் கூறி, நஞ்சு தோய்ந்த அம்பால் எய்து கொன்றிட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

127. பதினெண்சித்தர்கள் தங்களுடைய விந்து வழி வாரிசுகளுக்கும், குருவழி வாரிசுகளுக்கும் தமிழ்மொழியால் மனிதர்களையும், மண்ணுலகையும் காக்குமாறு அறிவுரை கூறியுள்ளார்கள். அதே நேரத்து இவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தனவற்றால் தேவையில்லாமல் புதிய வழிபாட்டு நிலையங்களை உண்டாக்கக் கூடாது என்றும், நல்ல பாரம்பரியம் இல்லாதவர்களுக்குக் கலைகளையும், சாத்திறங்களையும், நெறிகளையும், முறைகளையும், மறைகளையும், வேதங்களையும் கற்றுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஆணையிட்டுள்ளார்கள்.*

(*இந்த 127வது குருவாசகத்தினால்தான் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் (பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி) அவர்கள் ஏற்கனவே இருந்த பதினெண்சித்தர்களின் நூல்களிலும், மறைகளிலும் (செவிவழிச் செய்திகள்), நாட்டிலும் (நாடோடிப் பாடல்கள், பழமொழிகள், மூதுரைகள், பட்டயங்கள், செப்புத் தகடுகள்....) உள்ள அனைத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து இக் குருவாசகம் எழுதினார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. முதலாம் இராசராசன் அறிவு கெட்டு ஆரிய குருவாசகக் கருத்துக்களுக்கு அடிமையாகித் தெய்வத்

தமிழைப் புறக்கணித்து ஆரியரின் அரக்க மொழியை ஆதரித்ததாலேயே இக் குருவாசகம் எழுதப் படுகிறது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப் படுவதால் இது கி.பி.1030 முதல் 1040க்குள் எழுதப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வு செய்யப் படுகின்றது. குருவாசகத்தில் உள்ள செய்திகள் அனைத்தும் முதலாம் இராசராசனோடு முடிவுறுகின்ற காரணத்தால், இதன் காலம் கி.பி.1040க்குப் பிற்பட்டதாக இருக்காது.

இக்குருவாசகத்தின் இறுதியில் கவிதைகளாக, வசன கவிதைகளாக ஆங்காங்கே காணப்பட்ட போதும், மிகுதியாக உரைநடையிலேயே உள்ளன. இது பலரும் குருவாசகத்தைப் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும் என்பதால் இருக்கலாம். ஆனால், இந்த உரைநடை காலப் போக்கில் ஏட்டைப் புரட்டி எழுதியவர்கள் (நகல் எடுத்தவர்கள்) ஓரளவு மாற்றம் செய்திருக்கலாம் என்று கருத வேண்டியிருக்கின்றது. இருப்பினும், இது குருபாரம்பரியத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதால், யாரும் துணிந்து தனிச் சொற்களைக் கூட மாற்றியிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் கருத வேண்டியிருக்கின்றது.

மன்னர் மன்னன் இராசராசன் ஆரிய அடிமையாகி விட்டதைக் கண்டித்து மாபெரும் உள்நாட்டுப் போரையே உருவாக்கிக் கருவூரர் அவர்கள் முயன்றிட்டார்கள் என்ற செய்தியால் இக் குருவாசகம் தமிழக மக்களுக்காகவே எழுதப் பட்ட ஒன்று என்ற கருத்தைத் தெளிவாக்குகின்றது.

சமயங்களாலும், சாதிகளாலும் தமிழர்களின் மொழிப்பற்றும், சமுதாய அமைப்பும், நாட்டுப்பற்றும் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை நேரடியாகக் குறிப்பிட்டு அதற்கான பரிகாரங்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார் கருவூரர் அவர்கள் என்ற செய்தியால் தமிழகத்தில் ஆரிய திராவிடப் போராட்டம் பிற்காலச் சோழப் பேரரசில் (கி.பி.785 முதல் கி.பி.1279 முடிய) மிகமிகக் கடுமையாகவும், கொடுமையாகவும் இருந்திட்டது என்ற பேருண்மையையே விளக்குகின்றது. "மூவர் தோற்றம்" என்ற நூல் சித்தர் கருவூரர், இவர் மகன் கருவூர்த் தேவர், இவரது பேரன் திருமாளிகைத் தேவர் ஆகியோரின் காலச் செய்திகளை விரிவாகப் பேசுகிறது. அச்செய்திகள் பிற்காலச் சோழப் பேரரசு ஆரியர்களாலேயே வீழ்ச்சி அடைந்தது என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. இந்நூல் குருவாசகம் பற்றிப் பலபடப் புகழ்ந்து பேசுகின்றது.

குருவாசகத்திலுள்ள ஆயிரக் கணக்கான வாசகங்கள் அச்சேறி வெளிவந்தால், தமிழர்களின் மொழி வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, கலை வரலாறு, சமய வரலாறு, சமுதாய வரலாறு, அரசியல் வரலாறு, ... முதலிய அனைத்தும் சிறப்படையும். அதற்குரிய ஆதரவுகளும், வசதிகளும் தமிழர்களால் வழங்கப் பெறும் நாள் எந்நாளோ?!?

திருச்சிற்றம்பலம்
அன்பே சிவம்

அன்பு சித்தர்.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: இளமை மாறா இலக்கிய இயக்கம் 2013ஆம் ஆண்டில் குருதேவர் அவர்களின் 78வது பிறந்தநாளை (6-10.10.2013) ஒட்டி அச்சிட்டு வெளியிட்ட 'குருவாசகம்' என்ற புத்தகம். இந்தப் புத்தகத்தை கள்ளிக்குடியில் உள்ள 'சித்தர் கூடம்' குருகாணிகையாக சமர்ப்பித்துள்ளது.//

பதினெண்சித்தர்களின் திருவாசக முன்னுரை

பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்களால் 'குருதேவர் அறிக்கை' வாயிலாகவும், ஏராளமான விளக்க அறிக்கை வாயிலாகவும் அருளுலக இருட்டடிப்புக்கள் வெட்டவெளிச்சமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் பெரியதொரு முயற்சியாகவே பதினெண்சித்தர்களின் திருவாசகம் வெளிவருகின்றது.

தேவாரம் பாடிய நால்வரில் மறவேள்வி நடத்தி சித்தர் நெறியான இந்துமதத்தை மீண்டும் இம்மண்ணில் நிலைநாட்டிய 'திருஞானசம்பந்தர்' வட ஆரியரல்ல என்ற பேருண்மையையும்; அத்வைதத்தை உருவாக்கிய 'ஆதிசங்கரர்' அவர்களும் வட ஆரியரல்ல! தமிழரே! என்ற பேருண்மையையும் தமிழர்கள் முதற்கண் உணர வேண்டும்.

ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசரின் ஆசியோடு புறப்பட்டு; சைவமதமாம் சித்தர் நெறியின் உண்மைகளை நிலைநாட்டிட மதுரை மாநகர் சென்று சமணர்களுடன் அனல்-புனல் வாதத்தில் வென்றார். தோற்ற சமணர்கள் தாங்களாகவே மனம் இறுகி கழுவில் ஏறி இறந்தனரே அன்றி! வட ஆரியர்கள் கூறுவது போல் சம்பந்தரோ, பாண்டிய மன்னனோ சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றவில்லை. சமயக் குறவர்களான நால்வரிலே மணிவாசகர், சுந்தரர் மற்றும் நாவுக்கரசரை விட இந்துமதம் தழைத்தோங்க, உண்மையும் சத்தியும் உடைய இந்துமதப் பயன்கள் உலகறியச் செய்யக் கிடைத்திட்ட பெரிய அரிய வாய்ப்பை மதுரையிலே சம்பந்தர் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

பதினெண்சித்தர்கள் படைத்த வகுத்திட்ட மதங்களில் ஒன்றாக சமண மதம் இருந்தபோதிலும்; தற்போது இந்துமத மடாதிபதிகள் எவ்வாறு செயலற்று; உண்மையான பூசை, தவம், வேள்வி, யாகங்களில் முறையான பயிற்சியற்று கற்பனையில்-மடமையில் மூழ்கியிருக்கின்றனரோ அவ்வாறுதான் அருக மதத்தின் அருளாளர்கள் அப்போது சோம்பி, பயிற்சியற்று இருந்தனர். எனவேதான், திருஞானசம்பந்தரின் அருட்தன்மையை உணரக் கூட முடியாமல் வாதிட்டுத் தோற்றனர். இந்துமதமும் தழைக்கத் துவங்கியது.

ஆனால், நால்வர் உட்பட அறுபத்து நான்கு நாயன்மார்களில் **சொல்லடி நாயனாரைத்** தவிர வேறு எவரும் ஆரியரின் வருகையால் பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதத்திற்கு ஏற்படுத்தப் பட்ட நலிவை, இழிவை கண்டிக்கவோ, தடுத்து நிறுத்தவோ முயலவில்லை. **தந்தை பெரியார்** ஒருவர்தான் இம்மாபெரும் பணிக்கு தனியொரு மனிதனாக நின்று போராட்டத்தைத் துவக்கினார். அம்மாபெரும் பணியினைத் தொடரும் வகையில் ஒன்றாகத்தான் உண்மையான **ஞானசம்பந்தரின்** அருளுலக வீர வரலாற்றை கவிதை வடிவில் இங்கே தருகின்றோம். இக்கட்டுரையே திருவாசகத்தின் முன்னுரையாய் தருகின்றோம்.

இப்பேருண்மையின் அடிப்படையில்தான் இந்துமதத்தின் மூலவர்களான **'தமிழர்கள்'** உண்மையான மதவிழிச்சியும், தன்மான எழுச்சியும், தன்னம்பிக்கைச் செழுச்சியும், இன ஒற்றுமையும், மொழிப்பற்றும் பெற்று எழுச்சி பெற்றிட முடியும்.

பதினெண்சித்தர் திருவாசகம்

[காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரின் குருபாரம்பரியம்]

1. எண்ணியே ஆயகலை நிலைக்கே ஒருவர் குறையாக
2. கண்மணியாம் இந்துமதம் காக்கப் போரிட்டவர்
3. திண்ணிய அருட்சத்தி மீக்கூறப் பெற்ற
4. தண்டமிழ் பாவாணர் நாயன்மார்கள் புகழுரைப்போம்.
5. வேண்டிய வரம்தரு சுடலையாண்டி பத்தர்களே
6. மண்டிய மடமைவளர் புத்தர் அமணரோடு போரிட்டார்
7. கொண்ட பத்திக் கடலில் ஆழ்ந்தவரே ஆழ்வார்கள்
8. விண்டிவர் விவாதப் போர் நாடித் தேடாது பத்தியிலாழ்ந்தனர்.
9. விண்ணூர்ந்த புகழ் அறுபத்து மூவரில் சமயக்குரவரே
10. நுண்ணிய அருட்போரில் இருளகற்றி ஒளியேற்றினர்
11. பண்ணுக்குரிய பாடல்களால் பரமசிவனை வென்றனர்
12. சுந்தரர் உலகியலை வென்று அருளாட்சி செய்தார்
13. திருநாவுக்கரசர் சூதுச் சமணரை வென்று அருளாட்சி செய்தார்
14. திருஞானசம்பந்தர் வாதுச் சமணரை வென்று அருளாட்சி செய்தார்
15. மாணிக்கவாசகர் விவாதப் புத்தரை வென்று அருளாட்சி செய்தார்
16. தெய்வத் தமிழால் அருளாட்சி புரிந்த இச்சமயக்குரவரில்
17. பாலுணவுண்ட பாலகனாய்ப் பத்திப் பணிக்குப் புறப்பட்ட
18. வேலுடையண்ணல் குலத்து அந்தணன் சீர்காசி
19. சிவபாத இருதயச் சித்தன் மகன் ஞானசம்பந்தன்
20. செந்தமிழ்ச் சந்திர குலத்து வேதியன் மறையோன்
21. பைந்தமிழ் முறையோன் நெறியோன் குருக்கள் மகன்
22. வெந்தழல் கூத்தன் மனைவி தந்த அமுதுண்டவன்
23. பைந்தமிழுக்கு இசைப் பேரிலக்கியம் தந்த வள்ளல்
24. மாற இளையோனாய் வேறுலகம் சென்ற திருஞானசம்பந்தன்
25. தமிழால் பதினெண்சித்தர் படைத்த இந்துமதம் காத்தே
26. தமிழ்க்குடி மிடிமை அடிமை மடமை போக்கினான்
27. வித்தகத் தமிழில் இசையோடு தத்துவத் தேவாரம்
28. சித்திரமாய்ப் படைத்த தமிழ்ச் சித்தன் திருஞானசம்பந்தன்
29. எத்திற மெல்லாம் கூறியும் நாவுக்கரசர் வாழ்த்தோடு
30. நேத்திறச் சித்திர மதுரை மங்கயர்க்கரசி அன்புக்கு
31. உத்திறவாதமிட்டு அமணர் அனல் புனல் வாதத்துக்கே
32. சூத்திறத் தமிழாய்த் திருஞானசம்பந்தன் புறப்பட்டான்
33. அத்திறமாய் ஆலவாய் அண்ணல் அங்கயற்கண்ணி கண்டு
34. தோத்திற முடித்துச் சத்திரத்துத் தங்கச் சமணர்
35. உத்தியால் நெருப்புற்ற சத்திரத்து வெப்பமே
36. சாத்திறச் சம்பந்தன் ஆணையால் பாண்டியனுக்கு நோயாயிற்று
37. ஆத்திறச் சமணரின் அரும்பாடு வெப்பகற்றவில்லை
38. சூத்திரச் சமணரின் சமசுக்கிருதம் செத்தது புரிந்தது
39. தோத்திரச் சம்பந்தனின் அமுதத் தமிழ் வென்று நின்றது
40. பாராளும் வேந்தன் பாதியுடல் வெப்பால் பதைத்தது

41. போரிட்ட சமணரை வெகுண்டே சம்பந்தன் அடிபணிந்து
42. நீரிட்டவுடனே எரிச்சல் தணிந்து நேருற்றான் பாண்டியன்
43. மீறிட்ட சமணரோடு சம்பந்தனைப் போரிட வேண்டினான்
44. யாரிட்ட சாபம் அந்த வெப்புநோய் என்பதற்கே விளக்கம்
45. கோரிட்ட குலச்சிறை மங்கையர்க்கரசி விடைபெறவே
46. தமிழால் இறையாற்றல் நிலைநாட்டி விளக்கிட
47. தமிழந்தணன் சமசுக்கிருதப் பிணநிலை மெய்ப்பித்தான்
48. விரிசடைக் கடவுளின் நமச்சிவாய நற்றமிழ்
49. எரிதழலில் பனையேட்டில் பொறித்திடச் சாமங்கள்
50. விரைந்தோடியும் சாம்பலாகா நிலைகண்டே வெட்கினர்
51. தேரைமொழிச் சமசுக்கிருத எண்ணாயிரச் சமணர்
52. தவறு ஐயம் போக்கவே தமிழ்முனி திருஞானசம்பந்தன்
53. தழலில் தளர்நடையிட்டுத் தண்டமிழ் ஏட்டுத்து
54. அனல்வாதம் வென்ற கன்னித் தமிழ்ப் பனையேட்டை
55. அமணர் காணவே கடவுளுணர்ந்த பாண்டியன்
56. தண்டமிழ் திருக்கரத்தில் வழங்கினான் திருஞானசம்பந்தன்
57. கண்டதை விண்டுணர முடியாக் கருத்தழிவில்
58. மாண்டிடத் துடித்த அமணர் புனல்வாதம் நாடினர்
59. ஆடிப் பெருவெள்ளம் அமணர்க்கு நல்ல வெற்றியே
60. தேடித் தருமென அனைவரும் எண்ணியே கலங்கிட
61. சூடிய பிறையோன் குலத்து ஏந்தரீகம் தாந்தரீகம்
62. நேமநியம நிததநிட்டை சுருதிஆரண ஆகமமீமாம்சை
63. பத்தினும் வல்லியாய்த் திருஞானசம்பந்தன்
64. சூரிய குலத்து ஓம ஓக யாக யக்ஞ வேள்வித் தவ
65. ஞான மாந்தரீக எட்டு வல்லிகளையும் போற்றியே
66. அண்டபேரண்டமானும் கடவுட் தமிழை எழுதிய பனையேட்டை
67. படகோரும் கரையோரப் பரியோரும் காணவே
68. வையை மைய மண்டபத்துப் படிதவழ் நீரில் விட்டான்
69. பொய்யாத் தெய்வத் தமிழ் அந்தணன் மகன்
70. திருஞானசம்பந்தன் போற்றி வாசகம் வாக்கு முழக்கியே
71. அருளுலக இருளகற்றும் திருவிழாவே நிகழ்ந்ததன்று
72. நீருள் மூழ்கிய ஏடு கண்டு கொக்கரித்த சமணர்
73. வீரிட்டலற விரைந்தே வெளிப்போந்த தமிழேடு
74. நேரிட்டனைவரும் காண ஆற்று நீரை எதிர்த்தது
75. போரிடப் புறப்பட்ட அம்பெனத் தமிழ்முனியின் ஏடு
76. பரியோரும் படகோரும் தொடரத் திருவேடகம்
77. நெறியோடு சென்று நின்றது சம்பந்தன் வேண்டுகலால்
78. நீரின் மேல் நடந்தான் அருளாட்சித் தமிழ்முனி
79. திருஞானசம்பந்தன் விரைந்தே! விரைந்தே! விரைந்தே
80. ஒருகுடைக் கீழ் உலகாளும் இந்துமதம் உணர்த்தவே!
81. நெருப்பால் எரியாது நீரில் வெல்லப்படாததுமாக
82. அருளறு அமுதத் தமிழின் இறைமாட்சி ஏடு
83. நீரினின்று திருஞானசம்பந்தன் கையோடிப் புகுந்ததே
84. கரைசேரச் சம்பந்தன் கட்டித் தழுவ இலிங்கமொன்று

85. விரைவாகவே தரையுள்ளிருந்து வெளிப்பட்டு நின்றது
86. தரையோடு தன்னுடல் கிடத்தித் தண்டமிழ் முனி
87. நிறைவான இறைவழிபாட்டைச் சித்தர் நெறிப்படி
88. கருவாக்கு கருவாசகம் குருவாக்கு குருவாசகம்
89. தருவாக்கு தருவாசகம் திருவாக்கு திருவாசகம்
90. அருள்வாக்கு அருள்வாசகம் மருள்வாக்கு மருள்வாசகம்
91. ஓதியும் வாசித்தும் ஒருசாமம் முறையே நிறைவு செய்தார்
92. குறைமனச் சமணர்கள் அதற்குள் கழுவிலேறிக்
93. குருதிகொட்டி இறுதி செய்தார் சமசுக்கிருத இருளுக்கு
94. குமரனும் இராமனும் கண்ணனும் குருதி கொட்டியே
95. புரிந்த மறவேள்வியோடு ஒக்குமே இதுவும்
96. விரிந்த செய்தியோடு தத்துவம் திருஞானசம்பந்தன்
97. பாடலிலும் பிற அடியவர் ஏட்டிலும் காணலாம்
98. சரித்திர ஒப்புதல் வரலாறு குருபாரம்பரியமே கூறும்.

- முற்றும்

குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர், பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் குருபாரம்பரியத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வாசகங்கள் சித்தர் ஏளனப்பட்டியார் உ. இராமசாமிப் பிள்ளையின் எழுத்துக் குவியல்களிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது.

“பண்ணார்ந்த சம்பந்தன் பைந்தமிழ் ஏடு
பொன்னென அனலில் ஒளிவிட்டு நின்றே
விண்ணார்ந்த இந்துமதமும் அருளமுதத் தமிழும்
தண்பொழிலாய்ச் செழித்து வளர்ந்தன வாழ்ந்தன”
“நற்றமிழ் சம்பந்தன் தெய்வவாசக ஏடு
நாற்றிசையோர் காண நாகமென எழுந்து
ஆற்றில் நீந்தி வென்று ஏடகத்தே நின்றது
போற்றியே தமிழும் இந்துமதமும் செழித்தன”

குறிப்பு:- திருஞானசம்பந்தரைப் பற்றிய குருவாசக வரிகள் இவை குருபாரம்பரியத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்டவை.

எழுதியவர்:- சித்தர் காக்கையர் ம.பழனிச்சாமி பிள்ளை

இதனை வழங்குபவர்:- ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலநகல்: 1985இல் அச்சிடப்பட்ட குருதேவர் அறிக்கை 13, 14, 15 ஆகியவற்றிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது.//

கபாடபுரத்துக் கருவூரின் தருவாசகம்

I. The Scheme: DEC

D = Divination, E = Explosion, C = Consolidation
அருளாளராக்குதல், வெடியெனப் பரவுதல், பத்தியாளர்களைத் திரட்டி
ஒருமுகப்படுத்தல்.

II. Religious Observance [Training] Centre:-

சமய வாழ்வியல் பயிற்சி மையம்

III. D.E.C. Programme:-

அருளுறு பூசைத் திருக்குழு
அருள் வழங்கு பூசை இல்லம்
அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்ட நிலையம்
பூசை இல்லம் 'சித்தி வளாகம்'.

1. யாரிடம் பழகினாலும் உண்மையோடு பழகி அருளுலக அநுபவங்களை அறிவியுங்கள்.
2. பிறரின் கவலையும், தொல்லையும், துன்பமும் கண்டு இரங்கி அருட்சத்தி பெற வழிகாட்டுங்கள்.
3. மத மறுப்பாலும், வெறுப்பாலும் ஏற்படும் இழப்புக்களை விளக்கி இறைநெறிக்கு வழிப்படுத்துங்கள்.
4. பயனில்லாத பழக்கவழக்க நம்பிக்கைகளை ஒழித்துப் பயனடையப் பத்தர்க்கு ஆச்சாரியாராகுங்கள்.
5. ஆபாசக் கற்பனைகள் அகற்றி உண்மை ஆண்டவர்களை அறிந்திட அருளுரையாற்றுங்கள்.
6. அருளுலக நண்பர்களாக, அதிகாரம் செய்யாமல், தோழராகத் துணையிருந்து உதவுங்கள்.
7. ஆண்டாளுக இருந்து அருள்வழங்குவதை விடத் தொண்டாளுக இருந்து அருளுலகைப் புரியவையுங்கள்.
8. மூத்தோரை மதித்துப் பேணுவதே முன்னோரான தெய்வங்களை வழிபடுவது என்பதை விளக்குவதாக வாழுங்கள்.
9. அனைவரிடமும் அறிமுகமாகிடச் சித்தர் நெறியை விளக்கியுரைத்துக் கருவறை ஊழியம் பெறுங்கள்.
10. ஈகையுடன் வாழ்வதே இறை வழிபாடு ஆதலால் நகையாடாதே! பகையாடாதே! உலகைப் புரிந்து வாழ்ந்திடு!
11. பிறர் கூறுவதைக் கேட்டுச் சிந்தித்துப் பதில் கூறுபவனே அருட்பணியாற்றும் சிறந்த அருளாளனாகி முடியும்.
12. தான் நினைப்பதையே பேசுபவன் பிறரின் நிலையுணர்ந்து அருட்சத்திகளை வழங்கி இருளகற்றிட மாட்டான்.
13. தருவின் குளிர் நிழலில் இளைப்பாறுவது போல் துயருற்றோர் உனது கனிந்த அருளுரையால் அயர்வு நீங்கட்டும்.

14. வினாக்களை எழுப்பி விடைகேட்டுப் பிறர் நிலை விளங்கி அருட்பணியாற்றுபவனே உண்மையான அருளாளன்.
15. தெரியாததைத் தெரிந்ததாக நடிக்கும் பத்தன் அருளுலகின் ஒளி விளக்குகளை அணைத்து இருள் வளர்ப்பவனாவான்.
16. புரியாததைப் புரிந்ததாக எண்ணிச் செயல்படும் சித்தியாளன் மதவிரோதியையும், துரோகியையும் விடக் *கேட்டவன் [*கேடானவன் --- பாடவேறுபாடு உண்டு]
17. ஆன்மா, ஆவி, உயிர் விடுதலை பெற உன் அநுபவத்தை உண்மையாக உரைத்து வழிகாட்டு.
18. பிறரின் குறைகளை முறையாகக் கேட்டு நிறைவாக இறையருளை வழங்கிடு.
19. அருளுலகில் அதிகம் பேசாமல் அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்கிச் செயல்பட்டிடுக!
20. வினாவெழுப்பியும், வினாக்களுக்கு விடையளித்தும் அருளுலகில் உண்மைப் பணியாற்றிடு.
21. மொழி, இன, நாட்டுப் பற்றோடும், உரிமை வேட்கையோடும் பண்பாட்டு நாட்டத்தோடு அருட்பணியாற்றிடு.
22. பொருளுலக வாதிகள் போல் சமய சமுதாய நல விரோதியாகவோ, துரோகியாகவோ அருளுலகில் செயல்படாதே.
23. மத மறுப்பும், வெறுப்பும் போலிநிலை, கூலிநிலை, மானமிழந்த நிலை, தன்னம்பிக்கை நலிந்த நிலை முதலியனவே வளர்க்கும்.
24. பணம் பதவி அதிகார வெறி பிடித்த தன்னலக் காரர்களே அருளுலகில் இருள் வளர்க்கும் பொருளுலக வாதிகள்.
25. இயற்கைப் பண்பு நலன்களைக் குறைத்தும், மறைத்தும் நடிப்பவனே துரோக விரோதச் செயலுக்குரிய பொருளுலகவாதி.
26. எதையும் விற்றுச் சதைவாழ்வு வாழும் சல்லையனே அருளுலகத் தொல்லை தரும் பொருளுலகவாதி.
27. அருளாளன் மொழி, இன, நாட்டு உரிமைக்கும் பெருமைக்கும் வளம் நல்கி வலிவோடு செயல்பட்டிடும்.
28. அருள் வேண்டுவோரின் அகநிலைக்கும், புறநிலைக்கும் தன்னை உரியவனாக்கி உணர்ந்தே அருட்பணியாற்றுக!
29. அருட்பணியாளன் வறட்டு வாதமோ, முரட்டுப் பிடிவாதமோ இன்றித் தெளிவான உண்மையோடு செயல்படுக.
30. அருட்பணியாளன் உரையாடல் கனிவும், துணிவும், பணிவும் நிறைந்து அருளோடு அமையட்டும்.
31. சித்தர்களின் வாக்குகளையும், வாசகங்களையுமே அருட்பணியாளன் தன்னுரையாக வழங்க வேண்டும்.
32. அருட்பணியாளன் சித்தர்களின் இலக்கியங்களையே அணையாச் சுடராக்கி அருளுலக இருளகற்ற வேண்டும்.
33. அருட்பணியாளன் வீணான முரட்டுப் பிடிவாதங்களில் நிற்காமல் அவரவர் ஊழ்வினை, வினை, விதி, சூழ்வினை, ஆள்வினைப்படியே பத்தி, சத்தி, சித்தி, முத்தி, சித்துக்கள் ... அமையுமெனச் செயல்பட்டும்.
34. அருளாளன் தனது ஏட்டறிவும், பட்டறிவும் உண்மையென உணர்த்துவனவற்றை மட்டுமே வெளியிட வேண்டும்.
35. அருட்பணியாளன் பதினெண்சித்தர்களின் வாக்குகளையும், வாசகங்களையும் மட்டுமே இந்துமதத்தின் வாழ்வாக ஊருக்கு வழங்க வேண்டும்.

36. அருளாளனின் சொற்களும் செயல்களும் தான் எத்தகைய தரமுடைய மக்களையும் மாற்றும் வல்லமையுடையது.
37. அறிவுக் குறைவுடையவனும், ஆற்றலற்றவனும் கூட அருளாளனால் கடைத்தேறி உரிய நிலைகள் பெற முடியும். ஆனால், நம்பிக்கையற்றவனும், சந்தேகக் காரனும் தேறவே முடியாது! முடியவே முடியாது!
38. குருபத்தியில்லாதவனின் சொல்லும், செயலும் எந்த மனிதரின் நெஞ்சையும் தொடாது, சிந்தையை மாற்றாது.
39. எவ்வளவு தூரம் விரைந்தும், விரிந்தும், குருவிடம் நித்திய சத்தியங்களையும், தத்துவங்களையும் பெற முடியுமோ அப்படிப் பெற்றுச் செயல்படுபவனே அருளாளனாக முடியும்.
40. குருவிடம் அணுகக்கத் தொண்டு செய்து பெறும் அருளும் அருளுரையுமே துன்ப மலையைத் தகர்க்கும், எதிர்ப்புக் கடலைக் கடக்கும்.
41. பதினெண்சித்தர்களின் வாசகங்களையும், வாக்குகளையும் அப்படியே வழங்குவதே தளர்வையும், அயர்வையும், மலைப்பையும், பேதலிப்பையும், இயலாமையையும் அகற்றும்.
42. குருவிடம் தன்னை முழுமையாக ஒப்படைக்கத் தயங்குபவனைத் தருவோ, திருவோ ஏற்று கருவினை வெல்ல உதவுவது எப்போது முடியும்? எப்படி முடியும்?
43. தானும் குருவும் ஒன்று என்று ஏற்ற பின்னர் உலகில் உரிமையோ, பெருமையோ, உணர்வோ தனக்குள்ளிருக்க வாழ்பவன் நிலை பாதிக்கிணறு தாண்டிவன் நிலையே!
44. குருவும் திருவும் ஒன்றெனப் புரிந்தவர்க்கு உலகியல் மாயையோ, கற்பனையோ, நடைமுறையோ ஒரு பொருட்டாகாது.
45. தெரியாதன தெரியவும், புரியாதன புரியவுமே குருவை நெருங்குகின்றோமென்று உணர்ந்தவர் குருவிடம் சரணாகதி அடைந்து நொடிக் கணக்கில் விடிவைப் பெறுவர்.
46. திருவே கருவாகித் தருவாகிக் குருவாகிடலால் குருவோடு இரண்டறக் கலந்திடவே இறைமை எய்தலாகும்.
47. அருளுலகில் குருவின்றிச் செயல்படுபவன் கைக்கோலை நழுவ விட்டுவிட்டு நடக்கும் பிறவிக் குருடனாவான்.
48. குருவழிச் சித்தி பெற்றவரே பிறரை இந்துமத வழி நடத்தி வாழ்க்கைப் பயனை பெறச் செய்வர்.
49. ஒன்பது வகை வாசகங்களில் ஒன்றையாவது உரைத்தால் போதும்; எவரையும் இந்துமதத்தை ஏற்று இறைமையடையச் செய்யலாம்.
50. பதினெண்சித்தர்களின் வாசகங்களைச் சிந்தையிலும், நெஞ்சிலும் பதித்துக் கொள்ளாத அருட்பணியாளன் முயற்சி குருடனுக்குக் குருடன் இருட்டறையில் வழிகாட்டுவது போலவாகும்.
51. பாலைவனத்து மழையும் பதினெண்சித்தர் வாசகமில்லா அருட்பணியும் நிறைவான பயன் தரமுடியாதவையே.
52. மணமில்லாத மலரும், பதினெண்சித்தர் வாசகமில்லாத அருட்பணியும் ஒன்றே.
53. ஒன்பதுவகை வாசகங்களையும் ஏட்டில் பயிர் செய்பவரே தருக்கள்.
54. பதினெண்சித்தர்களின் வாசகங்களைப் பக்குவமாக அறிவித்துப் பங்காளிகளை உருவாக்கிடு! பகையாளிகளை உருவாக்கிடாதே!
55. அருட்பணியாளன் அருளுலகில் அனைவரையும் இணைக்கும் பாலமாக இருக்க வேண்டுமே தவிரத் தடுப்புச் சுவராகவோ, அரணாகவோ ஆகிடக் கூடாது.
56. தருக்களால்தான் அருளுலகில் வஞ்சம், பகை, போட்டி, பொருமை, போர், ... உருவாகாமல் தடுக்கப்படுகின்றன.

57. தருவாசகங்கள் தனிமனித வாழ்வில் மதத்தால் கலக்கம், கவலை, குழப்பம், தவறான கருத்து, தேவையற்ற உணர்வு, முறையற்ற போக்குகள் அனைத்தையும் அகற்றுகின்றன! அகற்றுகின்றன! அகற்றுகின்றன!
58. அருட்பணியாளன் தன்னிடம் வருபவர்களின் நோக்கையும், போக்கையும் வினாக்களால் ஆராய்ந்தே கணிப்புச் செய்து தேவையான அளவுக்கு அருளுதவி புரிய வேண்டும்.
59. யாரும் பாவியல்ல என்ற பேருண்மையினை விளக்குவதே தருக்களின் வாழ்வும் வாக்கும் வாசகமும்.
60. பரிதாபத்துக்குரிய வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் பாவிகளல்ல. ஏமாற்றப்பட்ட அப்பாவிகளே!
61. தருக்கள் காடுகளில் வாழுவதால் சமயத் தத்துவ வளமும் செழிப்பும் கொழுமை மாறாமல் காக்க முடிகின்றது.
62. தருக்களால்தான் தமிழே அனைத்துக்கும் உயிர்தரும் அமிழ்து என்ற உண்மை எளிமையாக விளக்கப்படுகிறது.
63. தருக்களே இம்மண்ணுலகப் பயிரின உயிரின வாழ்வின் கரு. தமிழால்தான் உயிர்ப்பும், உய்வும் பெறுகிறது என்ற தத்துவத்தை விளக்குகிறார்கள்.
64. தருக்களே அருளுலக வாரிசுகளின் குருகுலம்! உலைக்களம்! கருவூலம்! பாசறை!
65. தருவாசகங்களே அருளுலக இருளகற்றும் பணியாளரின் கைச்சுடர்கள்.
66. அருளுலகத் தவறுகளையும், கேடுகளையும், கொடுமைகளையும், கடுமைகளையும் தகர்க்கும் ஆயுதங்களே திருவாசகங்கள்.
67. அருளுலகத் திருத்தங்களுக்கு உருவமும் உயிரும் செயலும் வழங்குவனவே திருவாசகங்கள்.
68. தமிழமுதால்தான் அருளுலகில் பேரின்பப் பெருவாழ்வு எளிதில் பெறலாமென்பதைத் தருவாசகங்கள் விளக்குகின்றன.
69. சித்தர்நெறிப் பீடாதிபதிகளே ஓலைகளில் எழுதப்பட்டவைகளையும், பட்டயங்களில் பொறிக்கப்பட்டவைகளையும், செவிகளில் ஓதப்பட்டவைகளையும் விருந்தாக வழங்குவர்.
70. சித்தர்நெறிப் பீடாதிபதிகளே வாக்குகளையும், வாசகங்களையும், அருளுலகக் குருடர்களுக்குக் கண்களாக வழங்கிடுவர்.
71. சித்தர்நெறிப் பீடாதிபதிகளே பட்டமரமாயிருப்போரையும் இட்டுத் தொட்டுச் சுட்டித் துளிர்ந்துத் தளிர்ந்திடச் செய்வர்.
72. அருட்பணியாளர்களே! அனைத்துப் பிணிகளையும் அகற்றச் சித்தர்நெறி மருந்தை விருந்தாக வழங்குங்கள்.
73. சித்தர்நெறிப் பீடாதிபதிகளின் காலங்களில் அண்டபேரண்ட அருளாட்சிப் பணியில் விழிப்போடு பங்கு பெற்றுச் செழிப்படையுங்கள்.
74. சித்தர்நெறிப் பீடாதிபதிகளின் நெறியைச் செயலாக்கிப் பயன்பெறுங்கள். அனாவசிய விருப்பு வெறுப்பு வெறிகளால் தானும் கெட்டுப் பிறரையும் கெடுக்காதீர்.
75. சித்தர்நெறிப் பீடாதிபதிகளின் வாக்கும் வாசகமும் வேத வாசகமாகவும், தேவ வாக்காகவும் ஏற்கப் படுபவராலேயே உயிர்ப்புப் பெறமுடியும்.
76. பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகுக்கு வந்தநிலை, செயல்பட்டநிலை, உருவாக்கியவைகளின் நிலை, ... முதலியவற்றை முறையாக அறிவித்தலே அருட்பணி இறைமையை விளக்கும் அறிவுப் பணி.
77. எளிய சித்தர்நெறி வாசகங்களைக் குழப்பாமல் மலைவாழைக் கனி போல் அனைவருக்கும் வழங்குக. அதுவே அனைத்தையும் நலப்படுத்தி வளப்படுத்தும்.

78. யாருடைய நேரத்தையும் வீணாக்காமல் சுருக்கமாகப் பேசி, சித்தநெறி வழி வாழ்ந்து அருட்பயன் துய்க்க வழிகாட்டுவதே அருட்பணியாளனின் கடமை.
79. உரிய பக்குவம் உடையவர்களன்றிப் பிறர்க்கு அரிய பெரிய அருளாற்றல்களை மெய்யாக்கிக் காட்டாதவனே அருளாளன்.
80. அருளாளன் ஒருபோதும் தன்னை மாயவித்தைக் காரணாக அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளமாட்டான்.
81. அருளாளன் எப்போதும் தருக்களின் வாழ்வியலையே தத்துவமாகவும் சான்றாகவும், ஊன்றாகவும் வழங்கியே அருள்நெறி வளர்ப்பான்.
82. உலகெங்குமுள்ள மனிதர்களிடம் சித்தர்நெறி வித்துக்களை விதைத்திடு! அறுவடைக்கு ஆசைப்படாதே!
83. நம்புகின்றவரா, நம்பாதவரா என்று ஆராயாமல் சித்தர்நெறி நடைமுறை வழங்கிடவே அருளாட்சியை அமைத்துத் தரும்.
84. யாராக இருந்தாலும் அருளாட்சிப் பணியில் பங்கு பெறுமாறு அறிவிப்பும் அழைப்பும் வழங்குங்கள். வற்புறுத்த வேண்டாம். அதுவே அருளாட்சி அமைப்புப் பணி.
85. கோழைகளும், மோழைகளும் முடிவெடுக்க முடியாமல் அருளாட்சி அமைப்புப் பணிக்கு அஞ்சிக் காரண காரியமற்ற வெறுப்பும், மறுப்பும், எதிர்ப்பும் வழங்குவதைக் கருத்தில் [கொண்டே செயல்பட வேண்டும்.]

--- இங்கு எழுதப்பட்டுள்ள எண்பத்தைந்து தருவாசகங்களும், மொத்தம் உள்ள நூற்றெட்டுத் தருவாசகங்களுள் இந்துமதத் தந்தை, ஞாலகுரு, குருமகாசன்னிதானம், சித்தர் கருவூரர் அவர்களின் நினைவிலிருந்து எழுதப்பட்டவை. மற்றவை தற்போது 'குருதேவர்' அவர்களின் நினைவுக்கு வரவில்லை. இவை யாவும் தமிழுக்கு உரிமையானவை. தமிழருக்கு உரிமையானவை. தமிழ் மூலம், தமிழர் மூலம் இம்மண்ணிலக மாந்தர்கள் அனைவரின் அறியாமை அடியோடு அழிக்க வந்த 'அருட்கொடைகள்'. எத்தனையோ வேலைகளுக்கு நடுவில், ஓய்வற்ற அலைச்சலின் இடையிடையே, இரவுபகல் என்று பாராமல், களைப்பையோ தூக்கத்தையோ ... சற்றும் பொருட்படுத்தாமல் 'ஞாலகுரு' அவர்கள் எண்ணற்று எழுதிக் குவித்துள்ள கருவூலங்களில் இதுவும் ஒன்றே. இதுபோன்று எத்தனையோ இன்னும் எழுதப்பட்டால்தான் எண்ணற்ற காலமாக மறைந்து கிடக்கும் பதினெண்சித்தர்களின் பைந்தமிழிலுள்ள எண்ணற்ற அருட்கொடைகளின், அறிவுக் கொடைகளின் ... தன்மைகளை, உண்மைகளை, மேன்மைகளை ... அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆயினும் இது போன்று எத்தனையோ குருதேவர் அவர்கள் எழுதி வைத்துள்ளார்கள். அவை அனைத்தும் கோப்புக்களின் நடுவிலேயே இருந்து செல்லுப் பூச்சிகளுக்கும், கறையான்களுக்கும் உணவாகி அழிந்து விடாமல் அச்சிடப்பட்டு அனைவர்க்கும் பயன்படும் பொன்னாள் விரைவிலேயே வந்திட வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

எண்ணற்றவற்றினை குருதேவர் அவர்கள் எழுதி எழுதிக் குவித்த வண்ணமே இருப்பதனால் எழுதும் தாள்கள் போதிய அளவு வாங்கிடப் பொருள்வசதி போதவில்லை. எழுதிட எழுதுகோலில் 'மை' போடும் செலவு கூடக் கட்டுக்குள் இல்லை. இவையனைத்தும் விரைவில் அச்சாகிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒருபுறம் இருந்தாலும், இன்னும் இதுபோன்ற எண்ணற்றவை ஞாலகுருவின் நினைவுகளில் இருந்து பசுமையாக முழுமையாக விரைவில் ஏட்டில் வடிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், தமிழின் சொத்துக்களை முழுமையாக

விரைவில் வெளிக் கொணர வேண்டும் என்றும் துடிக்கும் துடிப்பினை என்னவென்று சொல்வது?

என் போன்ற பலரின் வாழ்வே, வாழ்வின் பயனே, வாழ்வின் பொருளே 'தமிழுக்காகத்தான்' என்றிருந்தாலும், இன்னும் எண்ணற்றோரின் முழுமையான ஆர்வமும், ஒத்துழைப்பும், செயல்பாடும், பொருளுதவியும் ... கிடைத்தால்தான் ஓரளவாவது விரைவில் கடலினும் பெரிய அளவிலுள்ள தமிழிலுள்ள கருத்துக் கருவூலங்களை, வரலாற்றுப் பேருண்மைகளை, மெய்ஞ்ஞான நோக்குகளை, விஞ்ஞானப் போக்குகளை, கலைகளை, அறிவியல்களை, ... குருதேவரின் நினைவுகளிலிருந்து ஏட்டில் எழுதி அதன்பின் விரைவில் ஏட்டில் இருப்பதனை நாட்டில் நிலைநாட்டிட முடியும். அனைவரும் முன்வாரீர்! வாரீர்! வாரீர்!

வெற்றி நமதே! யாவும் குருவருளே! திருவருளே!

--- அன்பு

அருட்சேனைத் தளபதி, அருட்சேனை இணைத்தளபதி

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: சித்தரடியான் திரு இரா. சீனிவாசன் அவர்களின் கையெழுத்தில் இருந்தது.//

//இதில் தேர்ந்தெடுத்த 48 வாசகங்கள் மட்டும் இளமை மாறா இலக்கிய இயக்கம் மூலம் 2013ஆம் ஆண்டில் குருதேவர் அவர்களின் 78வது பிறந்தநாளை (6-10.10.2013) ஒட்டி அச்சிட்டு வெளியிட்ட 'குருவாசகம்' என்ற புத்தகத்தில் அச்சிடப் பட்டுள்ளது.//